C/2025/3753

17.9.2025

P9_TA(2024)0327

Varajase sekkumise meetmed, kriisilahenduse eeltingimused ja kriisilahenduse meetmete rahastamine (BRRD3)

Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2024. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(C/2025/3753)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2023)0227),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C9-0135/2023),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,

— võttes arvesse Euroopa Keskpanga 5. juuli 2023. aasta arvamust ([1]),

— võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 13. juuli 2023. aasta arvamust ([2]),

— võttes arvesse kodukorra artiklit 59,

— võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A9-0153/2024),

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;

2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;

3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

([1]) ELT C 307, 31.8.2023, lk 19.
([2]) ELT C 349, 29.9.2023, lk 161.

P9_TC1-COD(2023)0112

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 24. aprillil 2024. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2024/..., millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega (*)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Liidu krediidiasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu rahvusvaheliselt heaks kiidetud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi ([3]). Liidu kriisilahenduse raamistik hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ([4]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 806/2014 ([5]). Neid õigusakte kohaldatakse liidus asutatud finantsinstitutsioonide ning muude selle direktiivi või selle määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata nõuetekohaselt finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust, säilitades finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ning vältides konkurentsimoonutusi ja ebavõrdse kohtlemise riske.

(2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu praegu kohaldatav kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärseid vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust hallatakse pigem ühtlustamata siseriiklike meetmete abil. ***Pangandussektori rahastatavate turvavõrkude, sealhulgas*** kriisilahendusrahastute asemel kasutatakse ***paraku ikka*** pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja siseriiklike eeskirjade koosmõjust, kusjuures ulatuslikku kaalutlusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist. Samal ajal nähti liidu kriisilahenduse raamistikust olevat vähe kasu hoiustega rahastatavate finantsinstitutsioonide hoiustajate kahju

(*) Muudatused kogu tekstis tulenevad muudatusettepaneku 1 vastuvõtmisest. Uus või muudetud tekst on esile tõstetud paksus kaldkirjas; väljajäetud tekst on tähistatud sümboliga ▌.

([1]) ELT C,, lk.

([2]) ELT C,, lk.

([3]) Finantsstabiilsuse nõukogu, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), 15. oktoober 2014.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

kandmise riskide tõttu, et tagada neile finantsinstitutsioonidele kriisilahenduse korral juurdepääs välistele vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et kriisilahendusmenetluse välisele rahastamisele juurdepääsu eeskirjad on leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist finantsinstitutsiooni ja ettevõtja omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekke riski finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud. Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada [redacted], kui see on avalikes huvides, sealhulgas teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul [redacted].

(2a) Direktiivi 2014/59/EL läbivaatamise eesmärk on paremini kaitsta maksumaksjate raha ja luua uued süsteemsed mehhanismid finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, kes ei ole kehtiva kriisilahendusraamistikuga hõlmatud. Selle raamistiku eesmärk on vähendada ühiskonna majanduslikku koormust, vähendades pankade maksejõuetusega seotud üldkulusid. Maksumaksjate raha kasutamist tuleks muudetud raamistiku kehtestamisega märkimisväärselt vähendada, et tagada kriisilahendusrahastu sagedasem ja tulemuslikum kasutamine.

(3) Kriisilahenduse kavandamisega seotud vajaliku töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tütarettevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seepärast peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik kaaluda neid tegureid selliste tütarettevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada vajaduse korral lihtsustatud lähenemisviisi.

(3a) Käesoleva muutmisdirektiivi üks põhieesmärke on võtta kasutusele ajakohastatud lähenemisviis, et anda ametiasutustele võimalus tegeleda tulemuslikult mõne panga või pankade rühma võimaliku maksejõuetusega. See lähenemisviis peaks edendama läbipaistvust ja prognoositavust, minimeerides samal ajal negatiivsed majanduslikud tagajärjed. Selline lähenemisviis on kooskõlas direktiivi 2014/59/EL üldise kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise põhimõttega, säilitades samal ajal keskmise suurusega pankade maksejõuetusega tegelemise praktilise teostatavuse.

(4) Finantsinstitutsioon või ettevõtja, mis likvideeritakse siseriikliku õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning lähtudes kriisilahendusasutuse järeldusest, et selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, viib lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. See tähendab, et maksejõuetuse korral võetavate meetmete kava ei ole vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa juba tühistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.

(5) Kriisilahendusasutused võivad praegu keelata teatavad väljamaksed, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Teatavas olukorras võidakse finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt siiski nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui see, millest tulenevalt kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mis puudutavad kriisilahendusasutuste volituste kasutamist keelata väljamaksete tegemine ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutamist. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaksid kriisilahendusasutused kasutama õigust keelata teatavad väljamaksed, mis põhinevad komisjoni delegeeritud määrusest (EL) 2021/1118 ([6]) tuleneval kombineeritud puhvri nõude hinnangul. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaksid kriisilahendusasutused hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama finantsinstitutsiooni või ettevõtjat, kes peaks seejärel avalikustama selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude.

([6]) Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks metoodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusaluse grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusaluse grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).

(6) Varajase sekkumise meetmed loodi selleks, et võimaldada pädevatel asutustel heastada finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemine ning vähendada nii palju kui võimalik võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varajase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varajase sekkumise meetmeid harva kasutatud. Selliste varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks seetõttu lihtsustada ja veelgi täpsustada. Juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt määratleda varajase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamisel peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Samal ajal peaksid pädevad asutused olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et pädevad asutused saaksid võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaksid pädevad asutused hindama varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, nagu kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenud või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel.

(7) Õiguskindluse suurendamiseks tuleks välja jätta direktiivis 2014/59/EL sätestatud varajase sekkumise meetmed, mis kattuvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2013/36/EL ([7]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2019/2034 ([8]) sätestatud usaldatavusraamistikus juba olemasolevate õigustega. Lisaks on vaja tagada, et kriisilahendusasutused suudaksid valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks. Seepärast peaks pädev asutus teavitama kriisilahendusasutusi finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusasutustel peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Oluline on, et selleks et kriisilahendusasutused saaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, ei tohiks varajase sekkumise meetmete eelnev kohaldamine olla kriisilahendusasutuse jaoks eeltingimus finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisele ning valmistuda nõuetekohaselt võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, on vaja tõhustada pädevate asutuste ja kriisilahendusasutuste koostoimet ja koordineerimist. Niipea kui finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid pädevad asutused ja kriisilahendusasutused suurendama teabevahetust, mis puudutab sealhulgas esialgset teavet, ning jälgima ühiselt finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundit.

(8) Pädeva asutuse ja kriisilahendusasutuse vahel on vaja tagada õigeaegsed meetmed ja varajane koordineerimine, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et finantsinstitutsioon või ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks pädev asutus kriisilahendusasutust sellisest riskist võimalikult varakult teavitama. Teade peaks sisaldama põhjendusi pädeva asutuse hindamise tegemiseks ning ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varajase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varajane teavitamine ei tohiks piirata menetlusi, mille alusel määratakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. Pädeva asutuse poolne kriisilahendusasutuse eelnev teavitamine olulisest riskist, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ei tohiks olla hilisema kindlakstegemise eeltingimuseks, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on tegelikult maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui hilisemas etapis leitakse, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusasutus tegema otsuse kriisilahenduse meetme võtmise kohta. Sellisel juhul võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahenduse strateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusasutusel tihedas koostöös pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetust. ***Sellise hindamise puhul tuleks arvesse võtta ka vajadust säilitada kriisilahendusasutuse ja asjaomase ettevõtja suutlikkus kriisilahenduse strateegiat tulemuslikult rakendada, kui see on lõpuks vajalik, kuid see ei tohiks takistada alternatiivsete meetmete võtmist.***

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

Eelkõige peaks alternatiivsete meetmete kavandatud ajakava olema selline, et see ei sea ohtu kriisilahendusstrateegia võimaliku rakendamise tulemuslikkust. Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusasutus saaks nõuetekohaselt valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, peaksid kriisilahendusasutus ja pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusasutus peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

(9) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt mis tahes finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, kui siseriikliku õiguse alusel kättesaadavad vahendid ei ole maksejõuetuse haldamiseks piisavad. Sellise tulemuse tagamiseks tuleks täpsustada kriteeriume, mille alusel kohaldatakse raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes avaliku huvi hindamist. ***Sellega seoses*** on vaja täpsustada, et olenevalt konkreetsetest asjaoludest võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja teatavaid funktsioone lugeda kriitiliseks isegi juhul, kui nende katkestamine mõjutaks finantsstabiilsust või kriitilise tähtsusega teenuseid ▌piirkondlikul tasandil***, eelkõige siis, kui kriitiliste funktsioonide asendatavuse määrab kindlaks asjaomane geograafiline turg***.

(9a) Tagamaks, et mõju hindamine piirkondlikul tasandil põhineks kogu liidus järjepidevalt kättesaadavatel andmetel, tuleks piirkondlikku tasandit mõista viitena statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri 1. või 2. tasandi territoriaalüksustele (NUTS 1. või 2. tasand) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1059/2003 ([9]) tähenduses.

(10) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks kajastama asjaolu, et hoiustajad on hoiuste tagamise skeemi vahendite tõhusama kasutamise korral paremini kaitstud ja selliste rahaliste vahenditega seotud kahju minimeeritakse. Seepärast tuleks avaliku huvi hindamisel lugeda hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki paremini saavutatavaks kriisilahendusmenetluses, kui maksejõuetusmenetluse valimine oleks hoiuste tagamise skeemi jaoks kulukam.

(10a) Kui siseriiklike maksejõuetus- ja kriisilahendusraamistikega saavutatakse raamistiku eesmärgid tulemuslikult ja samal määral, tuleks eelistada võimalust, mis minimeerib riski maksumaksjatele ja majandusele. See lähenemisviis tagab mõistliku ja vastutustundliku tegutsemise, mis on kooskõlas üldeesmärgiga kaitsta nii maksumaksjate huve kui ka laiemat majanduslikku stabiilsust.

(11) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalirisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused, hinnates eesmärki minimeerida sõltuvust erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, leidma rahastamise eelistatavalt kriisilahendusrahastute või hoiuste tagamise skeemi kaudu ***ning*** liikmesriikide eelarvest võrdses summas ***eraldatavat rahastamist tuleks kaaluda üksnes erakorralistel asjaoludel***.

(11a) Maksumaksjate rahastatud erakorralist finantstoetust finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele tuleks anda, kui üldse, ainult selleks, et leevendada majanduses tõsiseid häireid, millel on erakorraline ja süsteemne olemus, kuna see koormab märkimisväärselt riigi rahandust ja häirib võrdseid tingimusi siseturul.

(12) Tagamaks, et kriisilahenduse eesmärgid saavutatakse kõige tõhusamal viisil, peaks avaliku huvi hindamise tulemus olema negatiivne üksnes juhul, kui raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamine või likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt ja mitte üksnes samas ulatuses kui kriisilahendusmenetluses.

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1059/2003, millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS) (ELT L 154, 21.6.2003, lk 1).

(12a) Kriisilahenduse ja likvideerimise vahel otsuse tegemisel tuleks eelistada väiksemate üldkuludega varianti. Hindamisel tuleks arvesse võtta mitmesuguseid kulusid, sealhulgas hoiuste tagamise skeemide väljamaksetega seotud kulusid, nagu vara sissenõudmiseks vajalik aeg ja protsessi käigus saamata jäänud tulu. Kui kriisilahendus- ja likvideerimisvõimalustel on sarnased kuluprofiilid, tuleks eelistada võimalust, millega kaasneb vähem seonduvaid riske majandusele, mis hõlmab riigi rahandust ja mõju majanduse stabiilsusele.

(13) Kui raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust, tuleks see likvideerida siseriiklikus õiguses sätestatud menetluste kohaselt. Sellised menetlused võivad liikmesriikide lõikes oluliselt erineda. Kuigi on kohane võimaldada piisavat paindlikkust kehtivate siseriiklike menetluste kasutamisel, tuleks teatavaid aspekte täpsustada, tagamaks asjaomaste finantsinstitutsioonide või ettevõtjate turult lahkumine.

(14) Tuleks tagada, et asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus algatab siseriikliku õiguse kohaselt kiiresti menetluse, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtjat peetakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks ja kui tema suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust. Kui siseriikliku õiguse kohaselt on võimalik finantsinstitutsiooni või ettevõtja vabatahtlik likvideerimine aktsionäride otsuse alusel, peaks selline võimalus jääma kättesaadavaks. Siiski tuleks tagada, et kui aktsionärid ei võta kiiresti meetmeid, teeb seda asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus.

(15) Samuti tuleks sätestada, et selliste menetluste lõpptulemus on raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja turult lahkumine või selle pangandustegevuse lõpetamine. Olenevalt siseriiklikust õigusest on seda eesmärki võimalik saavutada erineval viisil, muu hulgas näiteks finantsinstitutsiooni või ettevõtja täielik või osaline müük, konkreetsete varade või kohustuste müük, järkjärguline likvideerimine või pangandustegevuse lõpetamine, sealhulgas maksed ja hoiustamine, eesmärgiga müüa oma vara järk-järgult, et teha tagasimakseid mõjutatud võlausaldajatele. Menetluste prognoositavuse parandamiseks tuleks see tulemus siiski saavutada mõistliku aja jooksul.

(16) Pädevatel asutustel peaks olema õigus finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusluba kehtetuks tunnistada üksnes selle põhjal, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ja et tema suhtes ei kohaldata kriisilahendusmenetlust. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik tunnistada kehtetuks tegevusluba, et toetada finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimise eesmärki kooskõlas siseriikliku õigusega, eelkõige juhul, kui siseriikliku õiguse alusel kättesaadavaid menetlusi ei saa algatada ajal, mil finantsinstitutsioon või ettevõtja on tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, sealhulgas enne, kui maksejõuetus kajastub finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansis. Selleks et täiendavalt tagada, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimise eesmärki on võimalik saavutada, peaksid liikmesriigid kindlustama, et tegevusloa kehtetuks tunnistamine pädeva asutuse poolt kuulub ka selliste võimalike eeltingimuste hulka, mille alusel algatatakse vähemalt üks siseriikliku õigusega ette nähtud menetlus, mida kohaldatakse maksejõuetute või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävate, kuid kriisilahendusmenetluses mitte olevate finantsinstitutsioonide või ettevõtjate suhtes.

(17) Võttes arvesse direktiivi 2014/59/EL, määruse (EL) nr 806/2014 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL ([10]) rakendamisel saadud kogemusi, on vaja täiendavalt täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatus- ja ennetusmeetmeid, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Selleks et minimeerida konkurentsimoonutusi, mis tulenevad hoiuste tagamise skeemide olemusega seotud erinevustest liidus, tuleks erandkorras lubada hoiuste tagamise skeemide sekkumist direktiivi 2014/49/EL kohaste ennetusmeetmete kontekstis, mis liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks, kui toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja ei vasta ühelegi maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimusele. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. Euroopa Keskpank (EKP) tugineb praegu finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõimelisuse hindamisel ennetava rekapitaliseerimise eesmärgil järgmise 12 kuu ettevaatavale hindamisele, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

suudab täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 ([11]) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/2033 ([12]) sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis (EL) 2019/2034 sätestatud täiendavate omavahendite nõuet. See tava tuleks kehtestada direktiiviga 2014/59/EL. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutuda tulemuslikuks ja tõhusaks finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjuste kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobivaks ettevaatusmeetmeks. Seepärast tuleks täpsustada, et sellised ettevaatusabinõud võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.

(18) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja ära hoida konkurentsimoonutusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ja neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral või finantsstabiilsuse säilitamiseks***, eriti süsteemse kriisi korral***. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäolise kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine EKP, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([13]) asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve, EBA) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. Pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks, kui sellist läbivaatamist on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid pädevad asutused kantud või tõenäolise kahju kindlaks määrama valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes vajaduse korral kohapealsetele kontrollidele.

(19) Ennetava rekapitaliseerimise eesmärk on toetada elujõulisi finantsinstitutsioone ja ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutistesse raskustesse ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida olukorda, kus avaliku sektori toetusi antakse ettevõtjatele, kes on toetuse andmise ajal juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavad ettevaatusabinõud ületada summat, mis on vajalik kapitalinappuse katmiseks, nagu on kindlaks määratud stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine viimaks lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed olema ka ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (***toetusmeetmest väljumise strateegia***). Tähtajatuid instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid koguselisi piirmäärasid, sest oma olemuse tõttu ei ole need ajutise lahendusena sobivad.

(20) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks negatiivse stsenaariumi korral, nagu on kindlaks määratud stressitesti või samaväärse testi käigus. Kui tegemist on ettevaatusabinõudega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja saama kasutada seda summat üleantud varadega seotud kahju katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks tehtud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et sellised ettevaatusabinõud langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjade ja parimate tavadega, et need taastaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitakse ära konkurentsimoonutused. Seetõttu peaksid asjaomased ametiasutused ettevaatusabinõude puhul langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas riiklikke varahaldusettevõtjaid käsitlevat kava ([14]) ja teatist viivislaenude

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

([14]) COM(2018) 133 final.

vastu võitlemise kohta ([15]). Nende langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusabinõude puhul tuleks alati kohaldada ajutise rakendamise eeltingimust. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama ajutisuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale. Selleks et tagada***, et toetust saavad finantsinsitutsioonid täidavad toetusmeetme tingimusi, peaksid pädevad asutused nõudma oma kohustused täitmata jätnud finantsinstitutsioonidelt parandusmeetmete kava. Kui pädev asutus on arvamusel, et parandusmeetmete kava meetmetega ei suudeta saavutada finantsinstitutsiooni pikaajalist elujõulisust, või kui finantsinstitutsioon ei järginud parandusmeetmete kava, peaksid asjaomased asutused kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 32 hindama, kas*** finantsinstitutsioon ***on maksejõuetu*** või tõenäoliselt maksejõuetuks ***jääv***.

(21) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Kui valdusettevõtja rikub neid nõudeid, tuleks seda pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad krediidiasutuse poolse rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 18.

(22) Liikmesriikidel võib oma siseriiklike õigusaktide alusel olla õigus peatada makse- või ülekandekohustused, mis võivad hõlmata kõlblikke hoiuseid. Kui makse- või ülekandekohustuste peatamine ei ole otseselt seotud krediidiasutuse finantsolukorraga, ei pruugi hoiused olla peatatud direktiivi 2014/49/EL tähenduses. Seetõttu ei pruugi hoiustajatel olla pikema aja jooksul juurdepääsu oma hoiustele. Selleks et säilitada hoiustajate usaldus ja kindlustunne pangandussektori vastu ning finantsstabiilsus, peaksid liikmesriigid tagama, et hoiustajatele antakse hoiusele juurdepääs asjakohase päevasumma ulatuses, et katta eelkõige elukallidus, kui nende hoiused muutuvad maksete peatamise tõttu juurdepääsmatuks muudel põhjustel kui need, mis viiksid hoiustajatele väljamaksete tegemiseni. Sellist menetlust tuleks kohaldada erandkorras ja liikmesriigid peaksid tagama, et hoiustajatel oleks juurdepääs asjakohasele päevasummale.

(23) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebatõenäolistest tulevikusündmustest tuleneda võivate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahendusmenetluse ajal pooleliolevate kohtuasjade tulemusi, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral. Sellega seoses tuleks lähtuda raamatupidamiseeskirjades kehtestatud põhimõtetest ja eelkõige raamatupidamiseeskirjadest, mis on sätestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1126/2008 ([16]) vastu võetud rahvusvahelises raamatupidamisstandardis 37. Selle põhjal peaksid kriisilahendusasutused tegema vahet eraldiste ja tingimuslike kohustiste vahel. Eraldised on kohustused, mis on seotud vahendite tõenäolise väljavooluga ja mida on võimalik usaldusväärselt hinnata. Tingimuslikke kohustisi ei kajastata raamatupidamislike kohustustena, sest need on seotud kohustusega, mida ei saa hinnangu andmise ajal tõenäoliseks pidada või mida ei saa usaldusväärselt hinnata.

(24) Kuna eraldised on raamatupidamislikud kohustused, tuleks täpsustada, et selliseid eraldisi tuleb käsitada samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised eraldised peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse selliste eraldiste võimalikku asjakohasust kriisilahendusmenetluses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel, tuleks täpsustada, et eraldised on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt kohaldatakse nende suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Samuti tuleks tagada, et pärast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamist loetakse need kohustused ning nendega seotud mis tahes kohustused või nõuded tühistatuks. See on eriti asjakohane nõuete ja kohustuste puhul, mis tulenevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vastu esitatud kohtunõuetest.

([15]) COM(2020) 822 final.

([16]) Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L 320, 29.11.2008, lk 1).

(25) Raamatupidamispõhimõtete kohaselt ei saa tingimuslikke kohustisi kajastada kohustustena ja seetõttu ei tohiks need olla teisendatavad. Siiski on vaja tagada, et tingimuslik kohustis, mis tuleneks sündmusest, mis ei ole tõenäoline või mida ei saa kriisilahenduse ajal usaldusväärselt hinnata, ei kahjustaks kriisilahenduse strateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni bilansis kajastatud tingimuslikke kohustisi ja kindlaks määrama selliste kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda võimalikku väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusasutus kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimisõigusi ulatuses, mis on vajalik tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapitaliseerimine on piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tekkida ebatõenäolise sündmuse tõttu. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusasutus hoolikalt kaaluma võimaliku kahju mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus ja ajavahemik ning tingimusliku kohustise summa.

(26) Teatavatel asjaoludel võivad kriisilahendusasutused pärast seda, kui kriisilahendusrahastu on taganud osamakse kuni 5 % ulatuses finantsinstitutsiooni või ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid oma kriisilahenduse meetme täiendavaks toetamiseks. Selgemalt tuleks täpsustada, millistel asjaoludel võib kriisilahendusrahastu anda lisatoetust, kui kõik kohustused, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, mis ei ole kohustuslikus korras või kaalutlusõiguse alusel välja jäetud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

(27) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876 ([17]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877 ([18]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879 ([19]) hakati liidus rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad direktiivi 2014/59/EL sätted on vaja globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul viia kooskõlla TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja allutatud kõlblike kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõudeõiguse järku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.

(28) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise eeskirjades keskendutakse peamiselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asjakohase taseme kehtestamisele, eeldusel, et eelistatud kriisilahendusstrateegiana kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Direktiivis 2014/59/EL on lubatud aga kriisilahendusasutustel kasutada muid kriisilahenduse vahendeid, nimelt neid, mis tuginevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisele eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Seepärast tuleks täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine, ***kas eraldi või kombinatsioonis teiste kriisilahenduse vahenditega,*** peaksid kriisilahendusasutused määrama asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kindlaks nende kriisilahenduse vahendite eripära ning nende vahenditega seotud mitmesuguste kahjumikatmise ja rekapitaliseerimise vajaduste alusel.

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

([18]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

([19]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

(29) Kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase on kriisilahendusmenetluses eeldatava kahjumi ja rekapitaliseerimise summa kogusumma, mis võimaldab kriisilahendussubjektil asjaomasel perioodil jätkuvalt vastata tegevusloa tingimustele ja jätkata oma tegevust. Teatavad eelistatud kriisilahendusstrateegiad hõlmavad vara, õiguste ja kohustuste üleandmist saajale, eelkõige ettevõtte võõrandamise vahendit. Sellistel juhtudel ei pruugi rekapitaliseerimise komponendiga taotletavad eesmärgid kehtida samal määral, sest kriisilahendusasutus ei pea tagama, et kriisilahendussubjekt taastab pärast kriisilahenduse meetme võtmist vastavuse omavahendite nõuetele. Sellegipoolest eeldatakse, et sellistel juhtudel ületab kahjum kriisilahendussubjekti omavahendite nõudeid. Seepärast on asjakohane sätestada, et selliste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase sisaldab jätkuvalt rekapitaliseerimise summat, mida kohandatakse viisil, mis on kriisilahenduse strateegiaga proportsionaalne.

(30) Kui kriisilahenduse strateegias nähakse ette muude kriisilahenduse vahendite kui ***üksnes*** kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kasutamine, on asjaomase ettevõtja rekapitaliseerimise vajadused pärast kriisilahendust üldiselt väiksemad kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel tuleks sellisel juhul seda aspekti rekapitaliseerimise nõude hindamisel arvesse võtta. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel selliste kriisilahendussubjektide puhul, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahend või sildasutuse vahend, ***kas eraldi või kombinatsioonis teiste kriisilahenduse vahenditega,*** võtma arvesse asjaomaste vahendite omadusi, sealhulgas eraõiguslikule omandajale või sildasutusele eeldatava üleandmise ulatust, üleantavate instrumentide liike, nende instrumentide eeldatavat väärtust ja turustatavust ning eelistatud kriisilahendusstrateegia kavandamist, sealhulgas vara eraldamise vahendi täiendavat kasutamist. Kuna kriisilahendusasutus peab igal üksikjuhul eraldi otsustama hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaliku kasutamise üle kriisilahendusmenetluses ning kuna sellise otsuse kohta ei saa eelnevalt kindlaid järeldusi teha, ei tohiks kriisilahendusasutused omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel võtta arvesse hoiuste tagamise skeemist tehtavat võimalikku osamakset kriisilahendusmenetluses.

(32) Kriisilahenduse raamistik ja turu kuritarvitamise raamistik on omavahel seotud. Kuigi kriisilahendusmenetluse ettevalmistamisel võetud meetmeid võib pidada siseteabeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 596/2014 ([20]), võib nende enneaegne avalikustamine ohustada kriisilahendusmenetlust. Kriisilahendusmenetluses olevad finantsinstitutsioonid saavad võtta meetmeid selle probleemi lahendamiseks, taotledes siseteabe avalikustamisega viivitamist vastavalt määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõikele 5. Kriisilahendusmenetluse ettevalmistamise ajal ei pruugi aga õiged stiimulid alati olemas olla, et kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon saaks algatada sellise taotluse. Sellise olukorra vältimiseks peaks kriisilahendusasutustel olema õigus taotleda kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni nimel siseteabe avalikustamisega viivitamist vastavalt määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõikele 5.

(33) Kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduskõlblikkuse hindamise ja kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemise või nende kõrvaldamise õiguse kasutamise hõlbustamiseks ning teabevahetuse edendamiseks peaks teistes liikmesriikides olulisi filiaale omava finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus moodustama kriisilahenduse kolleegiumi ja seda juhtima.

(34) Pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 102 lõikes 1 osutatud kriisilahendusrahastute esialgset osamaksete kogumisperioodi võivad nende kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttaset, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate ennetavalt kogutavate osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast võib olla võimalik, et mõnel aastal ei ole selliste ennetavalt kogutavate osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik lükata ennetavalt kogutavate osamaksete kogumist ***kuni kolme*** aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusasutuste kriisilahendusrahastute kasutamise suutlikkust.

([20]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1).

(35) Tagasivõtmatud maksekohustused on kriisilahendusrahastute käsutuses olevate rahaliste vahendite üks komponente. Seepärast on vaja täpsustada asjaolusid, mille korral võib selliste maksekohustuste täitmist nõuda, ja kohustuste lõpetamisel kohaldatavat menetlust, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam kohustust teha osamakseid kriisilahendusrahastusse. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatute maksekohustuste osaga ennetavalt kogutavate osamaksete kogusummas, peaksid kriisilahendusasutused määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid.

(36) Kriisilahendusrahastutesse tehtavate erakorraliste tagantjärele makstavate osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu kolm korda suurem kui ennetavalt kogutavate osamaksete summa. Pärast direktiivi 2014/59/EL artikli 102 lõikes 1 osutatud esialgset osamaksete kogumisperioodi sõltuvad sellised ennetavalt kogutavad osamaksed muudel asjaoludel kui kriisilahendusrahastute kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste tagantjärele makstavate osamaksete maksimumsumma sõltuvus tagantjärele makstavate osamaksetest võib sellisel juhul oluliselt piirata kriisilahendusrahastute võimalust koguda tagantjärele makstavaid osamakseid, vähendades seeläbi nende tegevussuutlikkust. Sellise tulemuse vältimiseks tuleks kehtestada teistsugune piirmäär ja lubatud sissenõutavate erakorraliste tagantjärele makstavate osamaksete maksimumsumma peaks olema kolm korda üks kaheksandik asjaomase kriisilahendusrahastu sihttasemest.

(37) Direktiiviga 2014/59/EL ühtlustati osaliselt hoiuste rahuldamisjärke, mis tulenevad siseriiklikust õigusest, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust. Nende eeskirjadega nähti ette hoiuste kolmeastmelised rahuldamisjärgud, kusjuures tagatud hoiused olid kõrgeimas rahuldamisjärgus, millele järgnesid füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad tagatud hoiuste suurust. Ülejäänud hoiused, st suurte äriühingute hoiused, mis ületavad tagatud hoiuste suurust, ja hoiused, mida hoiuste tagamise skeemi kaudu ei saa tagasi maksta, pidid omama madalamat rahuldamisjärku, kuid nende staatus ei olnud muul viisil ühtlustatud. Hoiuste tagamise skeemi nõuete suhtes kehtis sama kõrgem nõuete rahuldamisjärk kui tagatud hoiustel. Sellest hoolimata ei ole see osutunud hoiustajate kaitsel optimaalseks lahenduseks. Osaline ühtlustamine tõi liikmesriikides kaasa asjaomaste ülejäänud hoiustajate erineva kohtlemise, eelkõige seetõttu, et üha rohkem liikmesriike on otsustanud seaduslikult eelistada ka ülejäänud hoiuseid. Need erinevused põhjustasid raskusi ka piiriüleste konsolideerimisgruppide maksejõuetusmenetluse vastupidise stsenaariumi kindlaks määramisel kriisilahenduse hindamise ajal. Lisaks ***võisid*** hoiustajate nõuete ***kolmeastmelised rahuldamisjärgud*** põhjustada probleeme võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel, eelkõige kui hoiused, mille rahuldamisjärke direktiiviga 2014/59/EL ei ühtlustatud, olid samas rahuldamisjärgus kui kõrgema rahuldamisjärguga nõuded. Lõpuks ei võimaldanud hoiuste tagamise skeemi nõuete kõrge rahuldamisjärk kasutada sellise skeemi olemasolevaid rahastamisvahendeid tõhusamal ja tulemuslikumal viisil muude sekkumiste puhul kui tagatud hoiuste väljamaksmine maksejõuetuse korral, nimelt kriisilahenduse, maksejõuetusmenetluse alternatiivsete meetmete või ennetusmeetmete kontekstis. Tagatud hoiuste kaitse ei põhine hoiuste tagamise skeemi nõuete rahuldamisjärkudel, vaid on selle asemel kriisilahenduse korral tagatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest kohustusliku väljajätmise teel ja hoiuste tagamise skeemi kaudu tehtavate kiirete tagasimaksetega, kui hoiused on peatatud. Seepärast tuleks muuta hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärke kehtivas maksejõuetusega seotud nõuete hierarhias.

(37a) Võlausaldajate nõuete rahuldamisjärkude muutmine mitte üksnes ei paranda hoiuste tagamise skeemide ja ühtse kriisilahendusfondi juurdepääsetavust, selle asemel et kasutada avaliku sektori toetust, vaid sillutab ka teed rahaliselt tulemuslikumate lahenduste kasutamiseks finantsasutuste kriisilahenduses. See peaks omakorda vähendama maksumaksjate kulusid ja edendama liidu finantsökosüsteemis olemasolevate eri vahendite tõhusat kasutamist.

(38) ***Hoiuste*** rahuldamisjärgud ***tuleks*** täielikult ***ühtlustada***, ***rakendades kaheastmelist lähenemisviisi***, mille puhul ***füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate*** hoiuste suhtes kohaldatakse kõrgemat rahuldamisjärku võrreldes ***suurettevõtjate ning kesk- ja piirkondlike valitsuste kõlblike hoiustega***. ***Selle astmelise lähenemisviisi eesmärk on pakkuda suuremat kaitset paljudele hoiustajatele, võttes arvesse nende hoiuste ainulaadseid omadusi, avades samal ajal kriisilahenduse võimaluse ettevõtjatele, keda praegune raamistik ei hõlma.*** Samal ajal peaks hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahendus- ja maksejõuetusmenetluses ning ennetusmeetmetes alati sõltuma asjaomaste tingimuste täitmisest, eelkõige nn vähima kulu testist.

▌

(41) Hoiuste rahuldamisjärkude muutmine ▌ei mõjutaks negatiivselt tagatud hoiuste kaitset maksejõuetuse korral, kuna see kaitse oleks jätkuvalt tagatud hoiuste kohustusliku väljajätmisega kahjumi katmisest kriisilahenduse korral ja lõppkokkuvõttes hoiuste tagamise skeemi tehtava väljamaksega hoiuste peatamise korral.

(42) Kriisilahendusrahastuid võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusrahastul tekkida nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu selle hilisema lõpetamise või likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui kriisilahendusrahastut kasutatakse seoses kahjuga, mida võlausaldajatel oleks tulnud muidu kanda, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse finantsinstitutsiooni või ettevõtjasse, katavad tõhusalt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusega seotud turvavõrku, peaksid kriisilahendusrahastu nõuded järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu ning nõuetekohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses hoiuste nõuetest ja hoiuste tagamise skeemi nõuetest kõrgemat rahuldamisjärku. Kuna kriisilahendusrahastute poolt aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstavate hüvitiste eesmärk on kriisilahenduse meetmete tagajärgede hüvitamine, ei tohiks sellised hüvitised kaasa tuua asjaomaste rahastute nõudeid.

(43) Selleks et tagada piisav paindlikkus ja hõlbustada hoiuste tagamise skeemi sekkumist kriisilahenduse vahendite kasutamise toetamiseks, ▌kui see on vajalik hoiustajate poolse kahjumi kandmise vältimiseks, tuleks täpsustada hoiuste tagamise skeemi kriisilahendusmenetluses kasutamisega seotud teatavaid aspekte. Eelkõige on vaja täpsustada, et hoiuste tagamise skeemi võib kasutada selliste üleandmise tehingute toetamiseks, mis hõlmavad hoiuseid, sealhulgas hoiuste tagamise skeemi tagatud hoiuste suurust ületavaid kõlblikke hoiuseid, ning teatavatel juhtudel ja konkreetsetel tingimustel hoiuste tagamise skeemi tagasimaksetest välja jäetud hoiuseid. Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse eesmärk peaks olema katta omandajale või sildasutusele üleantud vara väärtuse puudujääk võrreldes üleantud hoiuste väärtusega. Kui omandaja nõuab tehingu osana osamakset, et tagada oma kapitali neutraalsus ja säilitada vastavus omandaja kapitalinõuetele, peaks ka hoiuste tagamise skeemil olema lubatud selles osaleda. Hoiuste tagamise skeemi toetus kriisilahenduse meetmele peaks väljenduma rahalises või muus vormis, näiteks tagatiste või kahjude jagamise lepingute vormis, mis võivad minimeerida toetuse mõju hoiuste tagamise skeemi kättesaadavatele rahalistele vahenditele, samal ajal võimaldades hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kasutada selle eesmärkide täitmiseks.

(44) Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse suhtes kriisilahendusmenetluses tuleks rakendada teatavaid piiranguid. Esiteks tuleks tagada, et mis tahes kahju, mida hoiuste tagamise skeem võib kriisilahendusmenetlusse sekkumise tõttu kanda, ei ületaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil tuleks kanda maksejõuetuse korral, kui skeemi kaudu tehtaks väljamakseid tagatud hoiuseid omavatele hoiustajatele ja nõudeõigus läheks üle finantsinstitutsiooni varale. See summa tuleks kindlaks määrata vähima kulu testi alusel kooskõlas direktiivis 2014/49/EL sätestatud kriteeriumide ja metoodikaga***, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas raha ajaväärtust ning viivitusi summade tagasinõudmisel maksejõuetusmenetluse raames***. Neid kriteeriume ja metoodikat tuleks rakendada ka siis, kui määratakse kindlaks kohtlemine, mida hoiuste tagamise skeemi suhtes oleks kohaldatud finantsinstitutsiooni tavalise maksejõuetusmenetluse korral, tehes järelhindamise, et hinnata vastavust võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttele ja määrates kindlaks mis tahes hüvitise hoiuste tagamise skeemile. Teiseks ei tohiks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa, mille eesmärk on katta omandajale või sildasutusele üleantavate vara ja kohustuste vahe, ületada üleantud varade ning üleantud hoiuste ja kohustuste vahet, millel on maksejõuetusmenetluses sama või kõrgem nõudeõiguse rahuldamisjärk kui asjaomastel hoiustel. See tagaks, et hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kasutatakse üksnes selleks, et vajaduse korral ära hoida kahju tekitamist hoiustajatele ning mitte nende võlausaldajate kaitseks, kellel on maksejõuetusmenetluses hoiustest madalama rahuldamisjärguga nõuded. Hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa vara ja kohustuste vahe katmiseks koos hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega saajast ettevõtja omavahenditesse ei tohiks siiski ületada tagatud hoiuseid omavate hoiustajate tagasimaksete kulusid, mis on arvutatud vähima kulu testi alusel.

(45) Tuleks täpsustada, et hoiuste tagamise skeem võib osaleda muude kohustuste kui tagatud hoiuste üleandmises kriisilahenduse kontekstis üksnes juhul, kui kriisilahendusasutus jõuab järeldusele, et muid hoiuseid peale tagatud hoiuste ei saa teisendada ega jätta kriisilahendusmenetluses olevasse järelejäänud finantsinstitutsiooni, mis likvideeritakse. Eelkõige peaks kriisilahendusasutusel olema lubatud vältida kahju jaotamist nende hoiuste vahel, mille väljajätmine on rangelt vajalik ja proportsionaalne kriitiliste funktsioonide ja põhiäriliinide jätkuvuse säilitamiseks või kui see on vajalik finantsraskuste ulatusliku ülekandumise ja rahandusliku ebastabiilsuse ärahoidmiseks, mis võib põhjustada tõsiseid häireid liidu või liikmesriigi majanduses. Samad kaalutlused peaksid kehtima ka teisendatavate kohustuste, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, omandajale või sildasutusele üleandmisse kaasamise korral. Sellisel juhul ei tohiks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega toetada selliste teisendatavate kohustuste üleandmist. Kui selliste teisendatavate kohustuste üleandmiseks on vaja finantstoetust, tuleks see toetus tagada kriisilahendusrahastu kaudu.

(46) Arvestades hoiuste tagamise skeemi kasutamise võimalust kriisilahenduse korral, on vaja veelgi täpsustada, kuidas saab hoiuste tagamise skeemist tehtavat osamakset kriisilahendusrahastutele juurdepääsu nõuete arvutamisel arvesse võtta. Kui kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride ja võlausaldajate panus nende kohustuste vähendamise, allahindamise või konverteerimise teel koos hoiuste tagamise skeemist tehtava osamaksega moodustab vähemalt 8 % finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), peaks finantsinstitutsioonil olema juurdepääs kriisilahendusrahastule, et saada täiendavaid rahalisi vahendeid, kui see on vajalik tulemusliku kriisilahenduse tagamiseks kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega. Kui need tingimused on täidetud, peaks hoiuste tagamise skeemi osamakse piirduma summaga, mis on vajalik kriisilahendusrahastule juurdepääsu võimaldamiseks***, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusrahastust eraldatav summa ületab piirmäära, mis on 5 % kohustuste kogusummast, sealhulgas omavahendid, millisel juhul peaks hoiuste tagamise skeemi osamakse olema ülemäärase summaga proportsionaalne***. Tagamaks, et kriisilahendust rahastatakse jätkuvalt peamiselt finantsinstitutsiooni vahenditest ning selleks, et minimeerida konkurentsimoonutusi, peaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse kasutamise võimalus juurdepääsu tagamiseks kriisilahendusrahastutele olema võimalik üksnes finantsinstitutsioonide jaoks, kelle kriisilahenduse kavas või konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud nende nõuetekohast lõpetamist või likvideerimist maksejõuetuse korral, võttes arvesse, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mille kriisilahendusasutused on kõnealuste finantsinstitutsioonide puhul kindlaks määranud, on kehtestatud tasemel, mis hõlmab nii kahjumi katmist kui ka rekapitaliseerimise summasid. ***Võimalus kasutada hoiuste tagamise skeemi osamakset selleks, et tagada juurdepääs kriisilahendusrahastule, peaks olema kättesaadav ainult neile finantsinstitutsioonidele, kelle puhul on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue täidetud.***

(47) Võttes arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve rolli ametiasutuste tavade lähendamise edendamisel, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve jälgima finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kavandamist ja rakendamist ning kriisilahendusasutuste meetmeid ja ettevalmistusi kriisilahenduseks ning esitama selle kohta aruandeid, et tagada kriisilahenduse vahendite tõhus rakendamine ja kriisilahendusõiguste toimiv kasutamine. Nendes aruannetes peaks Euroopa Pangandusjärelevalve hindama ka nende meetmete, mille kriisilahendusasutused on võtnud asjaomaste väliste sidusrühmade suhtes, läbipaistvuse taset ning nende panust kriisilahendusvalmidusse ja finantsinstitutsioonide kriisilahenduskõlblikkusse. Lisaks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve aru andma meetmetest, mida liikmesriigid on võtnud jaeinvestorite kaitseks seoses võlainstrumentidega, mis on kõlblikud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks vastavalt direktiivile 2014/59/EL, võrreldes ja hinnates võimalikku mõju piiriülestele tehingutele. Kriisilahendussubjektide täiendavate omavahendite nõuete ja kombineeritud puhvri nõude hindamist käsitlevate kehtivate regulatiivsete tehniliste standardite kohaldamisala tuleks laiendada nii, et see hõlmaks ettevõtjaid, keda ei ole määratletud kriisilahendussubjektina, kui kõnealuseid nõudeid ei ole kehtestatud samal alusel kui omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude aastaaruandes hindama ka seda, kuidas kriisilahendusasutused rakendavad poliitikat seoses uute eeskirjadega omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamiseks üleandmise strateegiatega. Seoses Euroopa Pangandusjärelevalve ülesandega aidata tagada liidus sidus ja koordineeritud kriisiohje- ja kriisilahenduskord peaks ta koordineerima ja jälgima kriisisimulatsioone. Simulatsioonid peaksid hõlmama pädevate asutuste, kriisilahendusasutuste ja hoiuste tagamise skeemide koordineerimist ja koostööd finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi halvenemise ajal, kontrollides terviklikul viisil vahendite kohaldamist finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavandamisel, varajases sekkumises ja kriisilahenduses. Nendes simulatsioonides tuleks eelkõige arvesse võtta asjaomaste ametiasutuste koostoime piiriülest mõõdet ning olemasolevate vahendite ja õiguste kohaldamist. Kui see on asjakohane, peaksid kriisisimulatsioonid hõlmama ka kriisilahenduse skeemide vastuvõtmist ja rakendamist pangandusliidus vastavalt määrusele (EL) nr 806/2014.

(48) Kvaliteetne mõjuhinnang on usaldusväärsete ja tõenduspõhiste seadusandlike ettepanekute väljatöötamiseks väga oluline, samal ajal on aga faktid ja tõendid seadusandliku menetluse käigus tehtavate otsuste aluseks. Seepärast peaksid kriisilahendusasutused, pädevad asutused, Ühtne Kriisilahendusnõukogu, EKP ning teised Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Pangandusjärelevalve liikmed esitama komisjonile viimase taotlusel kogu teabe, mida ta vajab poliitika väljatöötamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhinnangute koostamiseks ning seadusandlike ettepanekute ettevalmistamiseks ja nende üle läbirääkimiste pidamiseks.

(49) Direktiivi 2014/59/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta.

(50) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada riskide tõttu, mida erinevad siseriiklikud lähenemisviisid võivad ühtse turu terviklikkusele kaasa tuua, saab neid pigem paremini saavutada liidu tasandil juba liidus kehtestatud eeskirjade muutmise teel, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2014/59/EL muudatused

Direktiivi 2014/59/EL muudetakse järgmiselt:

1) artikli 2 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt 29a järgmises sõnastuses:

„29a) „alternatiivne erasektori meede“ – mis tahes toetus, mida ei loeta erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks;“;

b) punkt 35 asendatakse järgmisega:

„35) „kriitilised funktsioonid“ – tegevus, teenused või toimingud, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust riiklikul***, või asjakohasel juhul,*** piirkondlikul tasandil finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas sellise tegevuse, selliste teenuste või toimingute asendatavust;“; ***Käesoleva punkti kohaldamisel hinnatakse piirkondlikku tasandit territoriaalüksuse alusel, mis vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1059/2003 (*) tähenduses ühise statistiliste territoriaalüksuste liigituse 1. tasandile (NUTS 1. tasand) või NUTS 2. tasandile juhul, kui teenuste oluline häire NUTS 2. tasandil toob kaasa olulise süsteemse kriisi ohu riiklikul tasandil***

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1059/2003, millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS) (ELT L 154, 21.6.2003, lk 1).“;

c) punkt 71 asendatakse järgmisega:

„71) „teisendatavad kohustused“ – kohustused, sealhulgas need, millest tulenevad raamatupidamiseraldised, ja artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud finantsinstitutsiooni või ettevõtja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid või teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalast välja jäetud;“;

d) lisatakse punktid 83d ja 83e järgmises sõnastuses:

„83d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

83e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;

e) lisatakse punkt 93a järgmises sõnastuses:

„93a) „hoius“ – direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 3 määratletud hoius artiklite 108 ja 109 tähenduses;“;

2) artikli 5 lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid ajakohastavad oma finantsseisundi taastamise kavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd finantsinstitutsiooni õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle majandustegevuse või finantsseisundiga seotud sündmust või juhtumit, mis võib finantsseisundi taastamise kava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle oluliseks muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et finantsinstitutsioonid ajakohastaksid oma finantsseisundi taastamise kavasid sagedamini.

Kui finantsseisundi taastamise kava viimasele iga-aastasele ajakohastamisele järgneva 12 kuu jooksul ei ole esimeses lõigus osutatud muudatusi tehtud, võivad pädevad asutused erandkorras kuni järgneva 12kuulise perioodi jooksul vabastada finantsseisundi taastamise kava ajakohastamise kohustusest. ***Sellist vabastust ei anta rohkem kui kaheks järjestikuseks 12kuuliseks perioodiks.***

3. Finantsseisundi taastamise kavades ei saa eeldada juurdepääsu järgmisele ega selle saamist:

a) erakorraline avaliku sektori finantstoetus;

b) keskpanga erakorraline likviidsusabi;

c) keskpanga selline likviidsusabi, mida antakse mittestandardse tagatise, struktuuri või intressimääraga.

4. Finantsseisundi taastamise kavad peavad vajaduse korral sisaldama analüüsi, kuidas ja millal võib finantsinstitutsioon taotleda kavas käsitletavate tingimuste korral võimalust kasutada keskpanga vahendeid, mis ei ole lõike 3 kohaselt finantsseisundi taastamise kava kohaldamisalast välja jäetud, ning määrama kindlaks eeldatavalt tagatiseks kvalifitseeruva vara.“;

3) artikli 6 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui pädev asutus leiab oma hinnangus, et finantsseisundi taastamise kavas on olulisi puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla olulisi takistusi, teavitab ta finantsinstitutsiooni või konsolideerimisgrupi emaettevõtjat oma hinnangust ning nõuab, et finantsinstitutsioon esitaks kolme kuu jooksul (tähtaega võib pädeva asutuse nõusolekul ühe kuu võrra pikendada) muudetud kava, milles näidatakse, kuidas need puudused ja takistused kõrvaldatakse.“;

4) artikli 8 lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c pädevaid asutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

5) artiklit 10 ***muudetakse järgmiselt***:

a) lõiget 7 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmine punkt:

„aa) kohaldataval juhul üksikasjalik kirjeldus põhjustest, miks finantsinstitutsiooni tuleb käsitada likvideerimissubjektina, sealhulgas selgitus selle kohta, kuidas kriisilahendusasutus jõudis järeldusele, et finantsinstitutsioonil puuduvad kriitilised funktsioonid;“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„ja) kirjeldus selle kohta, kuidas eri kriisilahendusstrateegiatega kõige paremini saavutada artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärke;“;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„pa) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tagatud hoiuste ja kõlblike hoiuste üksikasjalik ja kvantifitseeritud loetelu;“;

b) lisatakse lõige 8a:

„8a. Kriisilahendusasutused ei võta vastu kriisilahenduse kavasid, kui ***ettevõtja suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus*** kohaldatava riigisisese õiguse kohaselt vastavalt artiklile 32b või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6.“;

c) lõike 9 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve esitab läbivaadatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt … [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].“;

6) artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse kolmas ***ja neljas*** lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusasutused võivad rakendada lihtsustatud meetodit esimese lõigu punktis b osutatud tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaks määramisel, kui selline lähenemisviis ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tütarettevõtja suurust, riskiprofiili, kriitiliste funktsioonide puudumist ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat.

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks, kas kriisilahendusaluse grupi ettevõtjad, kes ei ole kriisilahendussubjektid, kvalifitseeruvad likvideerimissubjektideks. Ilma et see piiraks muude tegurite kohaldamist, mida kriisilahendusasutused võivad asjakohaseks pidada, ei kvalifitseeru kriitilisi funktsioone täitvad ettevõtjad likvideerimissubjektideks.“;

aa) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava koostatakse artiklis 10 esitatud nõuete ja artikli 11 kohaselt esitatud teabe alusel.“

ab) lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„-aa) lisatakse üksikasjalik kirjeldus põhjuste kohta, mille alusel otsustatakse, et lõike 1 punktides a–d osutatud konsolideerimisgrupi ettevõtjat tuleb käsitada likvideerimissubjektina, sealhulgas selgitus selle kohta, kuidas kriisilahendusasutus jõudis järeldusele, et finantsinstitutsioonil puuduvad kriitilised funktsioonid, ning kuidas on arvesse võetud tema koguriskipositsiooni ja tegevustulu suhet grupi koguriskipositsioonis ja tegevustulus ning konsolideerimisgrupi ettevõtja finantsvõimenduse määra konsolideerimisgrupi kontekstis;“;

b) lisatakse lõige 5a järgmises sõnastuses:

„5a. Kriisilahendusasutused ei võta vastu kriisilahenduse kavasid, kui ***ettevõtja suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus*** kohaldatava riigisisese õiguse kohaselt vastavalt artiklile 32b või kui kohaldatakse artikli 37 lõiget 6.“;

7) artikli 13 lõike 4 neljas lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

8) artiklisse 15 lisatakse lõige 5 järgmises sõnastuses:

„5. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib käesolevas artiklis ja artiklis 16 sätestatud finantsinstitutsioonide ja konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkuse hindamise sise-eeskirjade väljatöötamist ja asjaomaste hindamiste rakendamist kriisilahendusasutuste poolt. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt … [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande olemasolevate tavade ja võimalike erinevuste kohta liikmesriikides ning jälgib vajaduse korral asjaomases aruandes esitatud soovituste elluviimist.

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:

a) meetodite hinnang, mille kriisilahendusasutused on välja töötanud kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks, sealhulgas nende valdkondade kindlaksmääramine liikmesriikides, kus on võimalikud lahknevused;

b) kriisilahendusasutuste nõutud testimissuutlikkuse hindamine, et tagada kriisilahenduse strateegia tõhus elluviimine;

c) kriisilahendusasutuste poolt kriisilahenduskõlblikkuse hindamiseks välja töötatud meetodite ja selle tulemuste läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“;

9) artiklisse 16a lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samadel alustel kui tingimust, mille alusel ta peab täitma artiklites 45c ja 45d osutatud nõudeid, kohaldavad kriisilahendusasutused käesoleva artikli lõikeid 1–6 kombineeritud puhvri nõude hinnangu alusel, mis on arvutatud kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2021/1118 (*). Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punkti 4.

Kriisilahendusasutus lisab esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude käesoleva direktiivi artiklites 45c ja 45d osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja teeb hinnangulise kombineeritud puhvri nõude koos artikli 45i lõikes 3 osutatud teabega avalikult kättesaadavaks.

_____

(*) Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks metoodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusaluse grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusaluse grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).“

10) ***artiklit*** 17 ***muudetakse järgmiselt***:

a) ***lõikesse 4*** lisatakse kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Kui asjaomase ettevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusasutus otsuse pärast pädeva asutusega konsulteerimist. Selles otsuses märgitakse, et kavandatud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust pärssivaid asjaolusid või kõrvaldavad need, ning nõutakse, et ettevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;

b) ***lisatakse lõige järgmises sõnastuses:***

„***8a. Kriisilahendusasutus avaldab iga kriisilahenduse kavandamistsükli lõpus anonüümseks muudetud loetelu, milles on koondatud kujul esitatud kriisilahenduskõlblikkust pärssivad tuvastatud olulised takistused ja asjakohased meetmed nende kõrvaldamiseks. Kohaldatakse artiklis 84 sätestatud konfidentsiaalsussätteid.“;***

11) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab liidus tegutseva emaettevõtja poolt esitatud meetmetest konsolideeritud järelevalvet tegevat asutust, Euroopa Pangandusjärelevalvet, tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutusi, kui see on olulise filiaali puhul asjakohane. Konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad pärast pädevate asutuste ja oluliste filiaalide asukohariikide kriisilahendusasutustega konsulteerimist kõik endast oleneva selleks, et jõuda kriisilahenduse kolleegiumis oluliselt pärssivate asjaolude tuvastamise ning vajaduse korral liidus tegutseva emaettevõtja esitatud meetmete hindamise ning asutuste poolt nende asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete kohta ühisele otsusele, milles võetakse arvesse meetmete võimalikku mõju kõikidele liikmesriikidele, kus konsolideerimisgrupp tegutseb.“;

b) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Kui artikli 17 lõike 5 punktis g, h või k sätestatud meetmete võtmise kohta ei ole tehtud ühisotsust, võib Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahendusasutuse poolt käesoleva artikli lõike 6, 6a või 7 kohaselt esitatud taotluse korral abistada kriisilahendusasutusi kokkuleppe saavutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3.“;

12) artiklid 27 ja 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Varajase sekkumise meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ***kaaluvad viivitamata ja asjakohasel juhul rakendavad*** sekkumise meetmeid, kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab ühele järgmistest tingimustest:

a) finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 38 osutatud tingimustele või pädev asutus on kindlaks määranud, et finantsinstitutsiooni või ettevõtja rakendatud kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid ning kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja omavahendid ja likviidsus ei taga tema riskide usaldusväärset juhtimist ja katmist ning kui kehtib üks järgmistest tingimustest:

   i) finantsinstitutsioon või ettevõtja ei ole võtnud pädeva asutuse nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 49 osutatud meetmeid;

   ii) pädev asutus leiab, et muud parandusmeetmed kui varajase sekkumise meetmed ei ole probleemide lahendamiseks piisavad ▌;

b) finantsinstitutsioon või ettevõtja rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast pädeva asutuse hindamist direktiivi 2014/65/EL II jaotises, määruse (EL) nr 600/2014 artiklites 3–7, 14–17 või artiklites 24, 25 ja 26 või käesoleva direktiivi artiklites 45e või 45f sätestatud nõudeid.

Kui ettevõtja tingimused halvenevad märkimisväärselt või temaga seoses tekib ebasoodsaid asjaolusid või tema kohta saadakse uut teavet, võib pädev asutus ▌otsustada, et esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 39 osutatud õiguste kasutamine.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti b kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et direktiivi 2014/65/EL või määruse (EL) nr 600/2014 kohased pädevad asutused või asjakohasel juhul kriisilahendusasutus teavitavad pädevat asutust viivitamata rikkumisest või tõenäolisest rikkumisest.

1a. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varajase sekkumise meetmed järgmist:

a) nõuda, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgan teeks üht järgmisest:

   i) rakendada ühte või mitut finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;

   ii) ajakohastada finantsseisundi taastamise kava kooskõlas artikli 5 lõikega 2, kui varajase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning rakendada teatava aja jooksul ühte või mitut ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;

b) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganilt finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist – või kui juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsuda ise kokku finantsinstitutsiooni või ettevõtja aktsionäride koosolek – ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid teatavaid otsuseid, et need vastu võtta;

c) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganilt ***tegevuskava*** koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne või kõigi tema võlausaldajatega vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;

d) nõuda muudatuste tegemist finantsinstitutsiooni õiguslikus struktuuris;

e) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani mõne liikme või täiskoosseisu tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 28;

f) nõuda finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale ühe või mitme ajutise halduri nimetamist kooskõlas artikliga 29.

fa) nõuda, et ettevõtja juhtorgan peab koostama kava, mida ettevõtja saab rakendada juhul, kui tema asjaomane juriidiline isik otsustab algatada ettevõtja vabatahtliku lõpetamise.

2. Pädevad asutused valivad sobivad ***ja õigeaegsed*** varajase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavate eesmärkidega proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ning finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.

3. Pädevad asutused kehtestavad iga lõikes 1a osutatud meetme rakendamiseks tähtaja, mis on piisav selle meetme elluviimiseks ja mis võimaldab pädeval asutusel hinnata selle meetme tõhusust.

Meetme hindamine tehakse kohe pärast tähtaja möödumist ja seda jagatakse kriisilahendusasutusega. Kui hindamise käigus jõutakse järeldusele, et meetmeid ei ole täielikult rakendatud või need ei ole mõjusad, hindab pädev asutus pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist artikli 32 lõike 1 punktis a osutatud eeltingimust.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab hiljemalt … [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva] välja ***regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu***, et edendada ***kõnealuste meemete kasutamisek***s käesoleva artikli lõikes 1 osutatud käivitavate tegurite järjepidevat kohaldamist.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 28

Kõrgema juhtkonna ja juhtorgani asendamine

Artikli 27 lõike 1a punkti e kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende organite konkreetsed liikmed nimetatakse ametisse kooskõlas liidu ja riigisisese õigusega ning selle eelduseks on pädeva asutuse heakskiit või nõusolek.“;

13) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 27 lõike 1a punkti f kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused võivad lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne, nimetada ajutise halduri tegema järgmist:

a) vahetama ajutiselt välja finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorgani;

b) töötama ajutiselt koos finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja juhtorganiga.

Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal oma valiku punkti a või b alusel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab pädev asutus täiendavalt ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli, ülesandeid ja õigusi ning finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõudeid, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

Liikmesriigid nõuavad pädevalt asutuselt iga ajutise halduri nimetamise otsuse avalikustamist, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril ei ole õigust finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat esindada ***või tema nimel otsuseid teha***.

Lisaks tagavad liikmesriigid, et kõik ajutised haldurid täidavad direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 1, 2 ja 8 sätestatud nõudeid. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on pädeva asutuse hinnang selle kohta, kas ajutine haldur täidab kõnealuseid nõudeid.

2. Pädev asutus määrab ajutise halduri õigused kindlaks tema nimetamise ajal, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne. Ajutise halduri õigused võivad sisaldada mõningaid või kõiki finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja põhikirjast ja siseriiklikust õigusest tulenevaid juhtorgani õigusi, sealhulgas õigust täita mõningaid või kõiki finantsinstitutsiooni või ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega. ***Pädev asutus võib neid volitusi asjaolude muutumise korral kohandada.***

3. Pädev asutus määrab kindlaks ajutise halduri rolli ja ülesanded ajutise halduri nimetamise ajal. Sellised rollid ja ülesanded võivad hõlmata järgmist:

a) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemine;

b) finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimine eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;

c) meetmete võtmine finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja majandustegevuse aruka ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks.

Pädev asutus täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli ja ülesannete võimalikke piiranguid.“;

b) lõike 5 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust kutsuda kokku finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja aktsionäride üldkoosolek ning koostada sellise koosoleku päevakord üksnes pädeva asutuse eelneval nõusolekul.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Pädev asutus võib nõuda, et ajutine haldur koostaks pädeva asutuse määratud ajavahemike tagant ***vähemalt üks kord pärast esimese kuue kuu möödumist*** ning ajutise halduri volituste lõppedes aruande finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja finantsseisundi ning ajutise halduri kohustuste täitmise käigus tehtud toimingute kohta.“;

ca) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Ajutine haldur nimetatakse kuni üheks aastaks. Seda perioodi võib erandkorras pikendada üks kord juhul, kui ajutise halduri nimetamiseks vajalikud tingimused on jätkuvalt täidetud. Pädeva asutuse ülesanne on teha kindlaks, kas neid nõudeid täidetakse jätkuvalt, ning põhjendada seda otsust aktsionäridele.“;

14) Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„**Varajase sekkumise meetmete koordineerimine konsolideerimisgruppide puhul**“;

b) lõiked 1–4 asendatakse järgmisega:

„1. Juhul kui artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmete kehtestamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja puhul täidetud, teavitab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ja konsulteerib teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate pädevate asutustega enne varajase sekkumise meetme kohaldamise kohta otsuse tegemist.

2. Pärast lõikes 1 osutatud teavitamist ja konsulteerimist otsustab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus, kas asjaomase liidus tegutseva emaettevõtja puhul kohaldada mõnd artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meedet, võttes arvesse kõnealuste meetmete mõju muudes liikmesriikides tegutsevatele konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.

3. Juhul kui artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmete kehtestamise tingimused on liidus tegutseva emaettevõtja tütarettevõtja puhul täidetud, teavitab individuaalse järelevalve eest vastutav pädev asutus, kes kavatseb võtta nimetatud artiklite kohaseid meetmeid, sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet ning konsulteerib konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega.

Teate saamise järel võib konsolideeritud järelevalvet tegev asutus hinnata tõenäolist mõju, mida artikli 27 kohaste varajase sekkumise meetmete kehtestamine avaldab asjaomasele finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale, teistes liikmesriikides asuvale konsolideerimisgrupile või konsolideerimisgrupi ettevõtjatele. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus edastab kõnealuse hinnangu pädevale asutusele kolme päeva jooksul.

Kõnealuse teavitamise ja konsulteerimise järel otsustab pädev asutus, kas kohaldada varajase sekkumise meedet. Otsuses võetakse nõuetekohaselt arvesse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse hinnangut. Pädev asutus teeb oma otsuse teatavaks Euroopa Pangandusjärelevalvele, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ja teistele järelevalvekolleegiumi kuuluvatele pädevatele asutustele.

4. Juhul kui rohkem kui üks pädev asutus kavatseb võtta rohkem kui ühe samasse konsolideerimisgruppi kuuluva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja suhtes artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meedet, hindavad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja teised asjaomased pädevad asutused, kas oleks sobivam nimetada sama ajutine haldur kõigile asjaomastele ettevõtjatele või kooskõlastada muude varajase sekkumise meetmete kohaldamine rohkem kui ühe finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, et soodustada lahenduste leidmist, mis taastaksid asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi. Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. See ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet tegev asutus esitab liidus tegutsevale emaettevõtjale.

Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotluse korral kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 31 pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

Juhul kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja tütarettevõtjate pädevad asutused võtta vastu oma otsused artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsioonide või ettevõtjate kohta, kelle suhtes neil on vastutus, ajutise halduri nimetamise kohta ja muude varajase sekkumise meetmete kohaldamise kohta.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib pädeva asutuse taotlusel abistada kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikega 3 kokkuleppe saavutamisel pädevaid asutusi, kes kavatsevad kohaldada üht või mitut käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1a punktis a sätestatud meedet seoses käesoleva direktiivi lisa jao A punktidega 4, 10, 11 ja 19 ning käesoleva direktiivi artikli 27 lõike 1a punktis c sätestatud meedet või artikli 27 lõike 1a punktis d sätestatud meedet.“;

15) lisatakse artikkel 30a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 30a

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi viivitamata järgmisest:

a) direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 osutatud meetmed, mille võtmist nad käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt nõuavad ***ja mille eesmärk on lahendada kõnealuse finantsinstitutsiooni, ettevõtja või konsolideerimisgrupi olukorra halvenemine***;

b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et käesoleva direktiivi artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on finantsinstitutsiooni või käesoleva direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul täidetud, hinnang nende tingimuste täitmise kohta, olenemata varajase sekkumise mis tahes meetmest;

c) artiklis 27 osutatud mis tahes varajase sekkumise meetmete kohaldamine.

Pädevad asutused jälgivad ***tihedas*** koostöös kriisilahendusasutustega tähelepanelikult finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorda ja nende vastavust esimese lõigu punktis a osutatud meetmetele, mille eesmärk on kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemise lahendamine, ja esimese lõigu punktis c osutatud varajase sekkumise meetmetele.

2. Pädevad asutused teavitavad kriisilahendusasutusi võimalikult varakult, kui nad leiavad, et esineb oluline risk, et artikli 1 lõike 1 punktides b, c või d osutatud finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kehtib üks või mitu artikli 32 lõikes 4 sätestatud asjaolu. Kõnealune teade sisaldab järgmist:

a) teate põhjused;

b) ülevaade meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse, nende eeldatav mõju finantsinstitutsioonile või ettevõtjale seoses artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete võtmise eeldatav ajakava.

Pärast esimeses lõigus osutatud teate saamist hindavad kriisilahendusasutused tihedas koostöös pädevate asutustega, milline on mõistlik aeg artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud tingimuse hindamiseks, võttes arvesse finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tingimuste halvenemise kiirust***, võimalikku mõju finantssüsteemile, hoiustajate kaitset ja klientide vahendite säilitamist, samuti riski, et pikaleveniv protsess suurendab klientide ja majanduse jaoks kogukulusid***, vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahenduse strateegiat ja muid asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusasutused edastavad selle hinnangu pädevatele asutustele võimalikult kiiresti.

Pärast esimeses lõigus osutatud teavitamist jälgivad pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tihedas koostöös finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorda, mis tahes asjakohaste meetmete võtmist eeldatava aja jooksul ja mis tahes muud asjakohast arengut. Selleks kohtuvad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused korrapäraselt kriisilahendusasutuste määratud sagedusega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

3. Pädevad asutused esitavad kriisilahendusasutustele kogu teabe, mida kriisilahendusasutused nõuavad, selleks et:

a) ajakohastada kriisilahenduse kava ja valmistada ette finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja võimalikku kriisilahendust;

b) teha artiklis 36 osutatud hindamine.

Kui selline teave ei ole pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on pädevatel asutustel õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave kriisilahendusasutustele.

4. Kriisilahendusasutuste õigused hõlmavad õigust turundada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele või korraldada sellist turundamist või nõuda finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt sellist turundamist järgmistel eesmärkidel:

a) asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamine vastavalt artikli 39 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja artiklis 84 sätestatud konfidentsiaalsussätetele;

b) saada teavet kriisilahendusasutuse tehtavaks hindamiseks seoses artikli 32 lõike 1 punktis b osutatud tingimusega.

4a. Kui kriisilahendusasutus otsustab lõikes 4 osutatud õiguse kasutamisel turustada otse potentsiaalsetele omandajatele, peab ta igakülgselt arvesse võtma juhtumi asjaolusid ja võimalikku mõju, mida selle õiguse kasutamine võib avaldada ettevõtja üldisele seisundile.

5. Lõike 4 kohaldamisel on kriisilahendusasutustel õigus nõuda finantsinstitutsioonilt või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjalt digiplatvormi loomist sellise teabe jagamiseks, mis on vajalik seoses kõnealuse finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamisega võimalikele omandajatele või kriisilahendusasutuse kaasatud nõustajatele ja hindajatele. ***Sellisel juhul artikli 84 lõike 1 punkti e ei kohaldata.***

6. Selle kindlaksmääramine, et artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ja varajase sekkumise meetmete eelnev võtmine ei ole kriisilahendusasutuste jaoks vajalikud tingimused, et ette valmistada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kriisilahendust või kasutada käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 osutatud õigust.

7. Kriisilahendusasutused teavitavad pädevaid asutusi viivitamata kõigist lõigete 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.

8. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd:

a) kaaludes käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete, mille eesmärk on käsitleda finantsinstitutsiooni või lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja olukorra halvenemist, ning käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;

b) kaaludes lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;

c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused tagavad, et sellised meetmed ja abinõud on järjepidevad, kooskõlastatud ja tõhusad.“;

16) artikli 31 lõike 2 punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;

d) d) kaitsta ***tagatud hoiuseid ja võimaluste piires ka füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiuste tagamata osa ning*** direktiiviga 97/9/EÜ hõlmatud investoreid;“;

17) Artiklit 32 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad finantsinstitutsiooni suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kriisilahendusasutused leiavad pärast lõike 2 kohase teatise saamist või lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt omal algatusel, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) finantsinstitutsioon on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;

b) puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne eraõigusliku isiku võetav meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meede, järelevalvemeede, varajase sekkumise meetmed või artikli 59 lõike 2 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, mis võetakse finantsinstitutsiooni suhtes, aitaks finantsinstitutsiooni maksejõuetust ***või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist*** mõistliku aja jooksul ära hoida;

c) kriisilahenduse meede on avalikes huvides vastavalt lõikele 5.

2. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus hindab lõike 1 punktis a osutatud tingimust pärast kriisilahendusasutusega konsulteerimist.

Liikmesriigid võivad ette näha, et lisaks pädevale asutusele võib lõike 1 punktis a osutatud tingimuse hindamise teha ka kriisilahendusasutus pärast pädeva asutusega konsulteerimist, kui kriisilahendusasutusel on siseriikliku õiguse kohaselt vajalikud vahendid sellise hindamise tegemiseks, eelkõige piisav juurdepääs olulisele teabele. Sellisel juhul tagavad liikmesriigid, et pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu olulise teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab hindamise tegemiseks, enne või pärast seda, kui kriisilahendusasutus on teda teavitanud oma kavatsusest kõnealune hindamine teha.

Kriisilahendusasutus hindab ***pärast konsulteerimist hoiuste tagamise skeemi määratud asutustega ja asjakohasel juhul finantsinstitutsioonide kaitseskeemiga, mille liige finantsinstitutsioon on, viivitamata*** lõike 1 punktis b osutatud tingimust tihedas koostöös pädeva asutusega. ***Finantsinstitutsioonide kaitseskeemiga konsulteerimisel hinnatakse finantsinstitutsioonide kaitseskeemi selliste meetmete kättesaadavust, mis võiksid mõistliku aja jooksul vältida finantsinstitutsiooni maksejõuetust.*** Pädev asutus esitab kriisilahendusasutusele viivitamata kogu olulise teabe, mida kriisilahendusasutus nõuab oma hindamise tegemiseks. Samuti võib pädev asutus teavitada kriisilahendusasutust sellest, kui ta leiab, et lõike 1 punktis b sätestatud tingimus on täidetud.“;

b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) on vaja erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui sellist toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis;“

ii) teine kuni viies lõik jäetakse välja;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meetmeid avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui need kriisilahenduse meetmed on vajalikud ühe või mitme artiklis 31 sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja need on nende eesmärkidega proportsionaalsed, ning finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Eeldatakse, et kriisilahenduse meede ei ole käesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel avalikes huvides, kui kriisilahendusasutus on otsustanud artikli 4 kohaselt kohaldada finantsinstitutsiooni suhtes lihtsustatud kohustusi. Eeldus on ümberlükatav ja seda ei kohaldata juhul, kui kriisilahendusasutuse hinnangul oleks üks või mitu kriisilahenduse eesmärki ohus, kui finantsinstitutsioon likvideeritaks tavalises maksejõuetusmenetluses.

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus ***hindab*** ja võrdleb esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab finantsinstitutsioonile ▌nii kriisilahenduse kui ka lõpetamise või likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega.“;

5a. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab jälgida ja edendada lõikes 5 osutatud avaliku huvi hindamise tulemuslikku ja järjepidevat kohaldamist.

Hiljemalt … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäeva] esitab Euroopa Pangandusjärelevalve aruande lõike 5 kohaldamisala ja kohaldamise kohta kogu liidus. Kõnealust aruannet jagatakse komisjoniga, et hinnata lõikes 5 kirjeldatud meetmete tulemuslikkust ja nende mõju võrdsetele tingimustele.

Läbivaatamise tulemuste põhjal võib Euroopa Pangandusjärelevalve töötada välja regulatiivsed tehnilised standardid, et ühtlustada tavasid ja luua liikmesriikidele võrdsed tingimused hiljemalt … [kaks aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäeva].“

18) artiklid 32a ja 32b asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 32a*

Keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidiasutuste kriisilahenduse eeltingimused

Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ***võtavad*** keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud ja samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate krediidiasutuste suhtes kriisilahenduse meetmeid ***ainult juhul***, kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidiasutused või konsolideerimisgruppi kuuluvad krediidiasutused vastavad tervikuna artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Artikkel 32b

Menetlus finantsinstitutsioonide ning ettevõtjate puhul, kelle suhtes ei võeta kriisilahenduse meetmeid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktide a ja b tingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punkti c tingimus, on asjaomasel liikmesriigi haldus- või õigusasutusel õigus viivitamata algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimismenetlus tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele.

2. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis likvideeritakse tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele, lahkub turult või lõpetab oma pangandustegevuse mõistliku aja jooksul.

3. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja puhul on täidetud artikli 32 lõike 1 punktide a ja b tingimused, kuid mitte artikli 32 lõike 1 punkti c tingimus, on pädeva asutuse poolt direktiivi 2013/36/EL artikli 18 kohaselt tegevusloa kehtetuks tunnistamise eeltingimuseks asjaolu, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks vastavalt artikli 32 lõike 1 punktile a.

4. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistamine on piisav eeltingimus selleks, et asjaomane liikmesriigi haldus- või õigusasutus saaks viivitamata algatada finantsinstitutsiooni või ettevõtja likvideerimismenetluse tavakorras vastavalt kohaldatavale siseriiklikule õigusele.“;

19) lisatakse artikkel 32c järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 32c*

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjale võib erandkorras väljaspool kriisilahenduse meedet anda erakorralist avaliku sektori finantstoetust üksnes ühel järgmistest juhtudest ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele:

a) kui ***erakorralise ja süsteemse olemusega*** tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:

   i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;

   ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või

   iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning muudel tingimustel, mis ei anna asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale põhjendamatut eelist, ***tingimusel et*** riikliku toetuse andmise ajal ei esine ***ühtegi*** artikli 32 lõike 4 punktides a, b või c osutatud asjaolu ega artikli 59 lõikes 3 osutatud asjaolu;

b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi ***kulutõhusa*** meetme vormis kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artiklites 11a ja 11b sätestatud tingimustega, tingimusel et ei esine ühtegi artikli 32 lõikes 4 osutatud asjaolu;

c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse hoiuste tagamise skeemi ***kulutõhusa*** meetme vormis ***krediidiasutuse*** lõpetamise või likvideerimise korral vastavalt artiklile 32b ja kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5 sätestatud tingimustega;

d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses seoses finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise või likvideerimisega vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed peavad vastama kõigile järgmistele tingimustele:

a) meetmed piirduvad maksevõimelise finantsinstitutsiooni või ettevõtjaga, nagu on kinnitanud pädev asutus;

b) meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud ***toetusmeetmest väljumise strateegial***, mille on heaks kiitnud pädev asutus, sealhulgas mis tahes ettenähtud meetme selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäev, müügikuupäev või tagasimaksegraafik; ***seda teavet ei avalikustata enne ühe aasta möödumist toetusmeetmest väljumise strateegia, parandusmeetmete kava rakendamise või käesoleva lõike seitsmenda lõigu kohase hindamise lõpuleviimisest***;

c) meetmed on proportsionaalsed tõsise häire tagajärgede leevendamiseks või finantsstabiilsuse säilitamiseks;

d) meetmeid ei kasutata finantsinstitutsiooni või ettevõtja kantud kahjumi või ***järgneva 12 kuu jooksul*** tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel käsitatakse finantsinstitutsiooni või ettevõtjat maksevõimelisena, kui pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1, direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud tingimuste või liidu ja siseriiklikus õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist ja ***praeguste eelduste kohaselt*** ei esine selliseid rikkumisi tõenäoliselt järgmise 12 kuu jooksul.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel teeb asjaomane pädev asutus kindlaks finantsinstitutsiooni või ettevõtja kahjumi või tõenäolise kahjumi. See tugineb vähemalt ***Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuste korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele, või kui see on asjakohane, pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele***. ***Kui selliseid toiminguid ei ole võimalik õigel ajal teha, võib pädev asutus tugineda oma hinnangus*** finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamiseeskirjadele ja -standarditele, mille on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor. ***Pädev asutus teeb kõik endast oleneva tagamaks, et selline kvantifitseerimine põhineb finantsinstitutsiooni või ettevõtja varade, kohustuste ja bilansiväliste kirjete turuväärtusel.***

Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida pädev asutus on pidanud vajalikuks finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõime ***kindlustamiseks***, et lahendada Euroopa Keskpanga, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse tehtud siseriiklike, liidu või kogu ühtset järelevalvekorda hõlmavate stressitestide negatiivses stsenaariumis või samaväärsetes testides kindlaks määratud kapitalinappuse probleem, mida kohaldataval juhul kinnitab pädev asutus.

Erandina lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks määratud kapitalinappus on selline, et mis tahes muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel finantsinstitutsioonil või ettevõtjal kõrvaldada vastava stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis kindlaks määratud kapitalinappuse probleemi. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Juhul kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeedet ei kasutata, ei tehta tagasimakset ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud ***meetmest väljumise strateegia*** tingimustele, ***nõuab*** pädev asutus finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt ***ühekordse parandusmeetmete kava esitamist***. ***Parandusmeetmete kavas kirjeldatakse meetmeid, mida tuleb võtta järelevalvenõuetele vastavuse tagamiseks või taastamiseks, finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalist elujõulisust ja tema suutlikkust antud summa tagasi maksta ning sellega seotud ajakava.***

Kui pädev asutus ei tunnista ühekordset parandusmeetmete kava usaldusväärseks või teostatavaks või kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei järgi parandusmeetmete kava, hinnatakse kooskõlas artikliga 32, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 hiljemalt... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] suunised lõike 2 neljandas lõigus osutatud testide, läbivaatamiste või toimingute liigi kohta, mille tulemusel võidakse võtta lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmeid.“;

20) artikli 33 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 lõike 1 punktides c või d osutatud ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetmeid, kui kõnealune ettevõtja vastab artikli 32 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

Artikli 1 lõike 1 punktide c või d kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana järgmistel juhtudel:

a) ettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 32 lõike 4 punktides b, c või d sätestatud tingimusele;

b) ettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 või direktiivis 2013/36/EL sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et ettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“;

21) artiklit 33a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused teavitavad viivitamata finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjat ning artikli 83 lõike 2 punktides a–h osutatud asutusi, kui nad kasutavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õigust pärast seda, kui artikli 32 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ja enne kriisilahendusotsuse tegemist.“;

b) lõikele 9 lisatakse teine lõik:

„Erandina esimesest lõigust tagavad liikmesriigid, et kui selliseid õigusi kasutatakse seoses kõlblike hoiustega ja neid hoiuseid ei loeta peatatud hoiusteks direktiivi 2014/49/EL tähenduses, antakse hoiustajatele juurdepääs nendele hoiustele asjakohase päevasumma ulatuses.“;

22) artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad nimetada erihalduri, et asendada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse juhtorgan või teha sellega koostööd. Kriisilahendusasutused avalikustavad erihalduri nimetamise. Kriisilahendusasutused tagavad, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.

Direktiivi 2013/36/EL artiklit 91 ei kohaldata erihaldurite nimetamise suhtes.“;

b) lõike 2 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Erihalduril on kõik kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse aktsionäride ja juhtorgani õigused.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab kriisilahendusasutuse määratud korrapäraste ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud kriisilahendusasutusele aruande kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse majandus- ja finantsseisundi ning oma kohustuste täitmisega seotud tegevuse kohta.“;

23) artiklit 36 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Enne kui kriisilahendusasutused määravad kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused või artiklis 59 osutatud asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud, tagavad kriisilahendusasutused, et finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, usaldusväärselt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes avalik-õiguslikust asutusest, sealhulgas kriisilahendusasutusest, ning finantsinstitutsioonist või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtjast.“;

b) lisatakse lõige 7a järgmises sõnastuses:

„7a. Kui see on vajalik lõike 4 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 6 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade ja kohustuste, sealhulgas tingimuslike kohustiste ja varade hinnangulise väärtusega.“;

24) artiklisse 37 lisatakse lõige 11 järgmises sõnastuses:

„11. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib kriisilahendusasutuste meetmeid ja ettevalmistavat tegevust, et tagada kriisilahenduse korral kriisilahenduse vahendite ja õiguste tõhus rakendamine. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande olemasolevate tavade ja võimalike erinevuste kohta liikmesriikides ning jälgib vajaduse korral asjaomases aruandes esitatud soovituste elluviimist.

Esimeses lõigus osutatud aruanne hõlmab vähemalt järgmist:

a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamiseks kehtestatud kord ning vajaduse korral finantsturutaristute ja kolmandate riikide ametiasutuste kaasamise tase;

b) muude kriisilahenduse vahendite kasutamiseks kehtestatud kord;

c) punktides a ja b osutatud korra läbipaistvuse tase asjaomaste sidusrühmade jaoks.“;

25) artiklit 40 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Sildasutuse vahendi kasutamiseks ning võttes arvesse vajadust säilitada sildasutuses kriitilised funktsioonid või järgida mis tahes kriisilahenduse eesmärki, peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusasutustel on õigus anda sildasutusele üle kõik järgmine:“;

b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamine artikli 43 lõike 2 punktis b osutatud eesmärgil ei tohi takistada kriisilahendusasutuse võimet kontrollida sildasutust. Kui kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamine võimaldab täielikult tagada sildasutuse kapitali, konverteerides teisendatavad kohustused aktsiateks või muud liiki kapitaliinstrumentideks, võib loobuda nõudest, et sildasutus on täielikult või osaliselt ühe või mitme avalik-õigusliku asutuse omanduses.“;

26) artikli 42 lõike 5 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) selline üleandmine on vajalik, et tagada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni, sildasutuse või vara valitsemise ettevõtja enda nõuetekohane toimimine, või“;

27) artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit võib kohaldada finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kõigi kohustuste suhtes, sealhulgas nende suhtes, millest tulenevad raamatupidamiseraldised, mis ei ole jäetud käesoleva artikli lõigete 2 või 3 kohaselt kõnealuse vahendi rakendusalast välja.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusrahastust võib teha lõikes 4 osutatud osamakse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) aktsionärid ja muude omandiõiguse instrumentide omajad, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapitaliseerimises artikli 48 lõike 1 ja artikli 60 lõike 1 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil ning vajaduse korral artikli 109 kohase hoiuste tagamise skeemi kaudu vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), arvutatuna vastavalt artiklis 36 sätestatud hindamisele, ning

b) kriisilahendusrahastust tehtav osamakse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kohustuste kogusummast (k.a omavahendid), mis määratakse kindlaks kooskõlas artiklis 36 sätestatud hindamisega.“;

I

28) ***artiklit*** 44a ***muudetakse järgmiselt***:

a) lisatakse järgmised lõiked:

„***6a. Liikmesriigid tagavad, et krediidiasutus, kes emiteerib kõlblikke kohustusi, mis kvalifitseeruvad täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentidena, teise taseme omavahendite instrumentidena või kõlblike kohustustena, võib neid instrumente asjaomase krediidiasutuse olemasolevale hoiustajale, kes kvalifitseerub direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 11 määratletud jaekliendina, müüa üksnes juhul, kui käesoleva artikli lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud tingimused on täidetud ja mõlemad järgmised tingimused on ostmise ajal täidetud:***

a) jaekliendina kvalifitseeruv hoiustaja ei investeeri käesolevas lõikes osutatud kohustustesse kokku rohkem kui 10 % oma finantsinstrumentide portfellist;

b) ühte või mitmesse käesolevas lõikes osutatud kohustusse investeeritav esialgne miinimumsumma on vähemalt 30 000 eurot.

Krediidiasutus veendub jaekliendi poolt lõike 3 kohaselt esitatud teabe alusel, et käesoleva lõike punktides a ja b sätestatud tingimused on ostmise ajal täidetud.

6b. Lõikes 6a osutatud kõlblikke kohutusi, mille emiteeriv krediidiasutus on müünud oma hoiustajatele, kes kvalifitseeruvad jaeinvestoritena, kuid kes kõnealuses lõikes sätestatud tingimustele ei vasta, ei võeta artikli 45e või 45f kohaste nõuete täitmisel arvesse seni, kuni neid kohustusi hoiab hoiustaja, kellele need müüdi.

6c. Kriisilahendusasutused jälgivad kriisilahenduskõlblikkuse hindamisel kooskõlas artiklitega 15 ja 16 igal aastal konsolideerimisgrupi ja finantsinstitutsiooni tasandil seda, mil määral hoiavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmiseks kõlblikke kohustusi jaeinvestorid, ning esitavad tulemused vähemalt kord aastas Euroopa Pangandusjärelevalvele.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„***7a. Liikmesriikidelt ei nõuta käesoleva artikli lõigete 6a ja 6b kohaldamist lõikes 6a osutatud kohustuste suhtes, mis on emiteeritud enne... [12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeva].***

8. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab komisjonile hiljemalt... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta. Selles aruandes võrreldakse liikmesriikide poolt käesoleva artikli järgimiseks vastu võetud meetmeid, analüüsitakse nende tõhusust jaeinvestorite kaitsmisel ja hinnatakse nende mõju piiriülestele tehingutele.

Komisjon võib selle aruande põhjal esitada seadusandliku ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks.“;

29) artikli 45 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstitutsioonid ning artikli 1 lõike 1 punktis b, c ja d osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui seda nõuab kriisilahendusasutus ja nagu kõnealune asutus on selle kooskõlas käesoleva artikli ja artiklitega 45a–45i kindlaks määranud.“;

30) artiklit 45b muudetakse järgmiselt:

a) lõigetes 4, 5 ja 7 asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

b) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

ii) teise lõigu punktis c asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;

iii) neljandas lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

c) lisatakse lõige 10 järgmises sõnastuses:

„10. Kriisilahendusasutused võivad lubada kriisilahendussubjektidel täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 45c lõiget 5 või 6, ei ole kriisilahendusasutus vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;

b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“;

31) artiklit 45c muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ sõnadega „kriitiliste funktsioonide“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriisilahendusasutuste kasutatavat metoodikat direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõude ning kombineeritud puhvri nõude hindamiseks:

a) kriisilahendussubjektide jaoks kriisilahenduse konsolideerimisgrupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahenduse konsolideerimisgrupi suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL kohaseid nõudeid;

b) ettevõtjate jaoks, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, kui ettevõtja suhtes ei kohaldata direktiivi 2013/36/EL kohaseid nõudeid samadel alustel kui käesoleva direktiivi artiklis 45f osutatud nõudeid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 12 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist.].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.“;

c) lõike 7 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitiliste majandusfunktsioonide“ sõnadega „kriitiliste funktsioonide
“;

32) lisatakse artikkel 45ca järgmises sõnastuses:

„Artikkel 45ca

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine ▌ üleandmise strateegiate puhul

1. Kui kriisilahendusasutus kohaldab artiklit 45c kriisilahendussubjekti suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ***kas eraldi või kombinatsioonis teiste kriisilahenduse vahenditega*** ette ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ▌, määrab kriisilahendusasutus vajaduse korral artikli 45c lõikes 3 sätestatud rekapitaliseerimise summa proportsionaalselt järgmiste kriteeriumide alusel:

a) kriisilahendussubjekti suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil***, või kui see on asjakohane, kriisilahendussubjekti selle osa suurus, mille suhtes kohaldatakse ettevõtte võõrandamise vahendit või sildasutuse vahendit***;

b) aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustused, mis antakse üle saajale, nagu on kindlaks määratud kriisilahenduse kavas, võttes arvesse järgmist:

i) kriisilahendussubjekti põhiäriliinid ja kriitilised funktsioonid;

ii) kohustused, mis on artikli 44 lõike 2 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalast välja jäetud;

iii) artiklites 73–80 osutatud kaitsemeetmed;

iiia) eeldatavad omavahendite nõuded sildasutuse puhul, mida võib olla vaja kriisilahendussubjekti turult lahkumise elluviimiseks, et tagada sildasutuse vastavus määrusele (EL) nr 575/2013, direktiivile 2013/36/EL ja direktiivile 2014/65/EL, olenevalt kohaldatavast juhust;

iiib) saaja eeldatav nõudmine, et tehing oleks omandava ettevõtja suhtes kohaldatavate nõuete poolest kapitalineutraalne;

c) punktis b osutatud kriisilahendussubjekti aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste eeldatav väärtus ja turustatavus, võttes arvesse järgmist:

i) kriisilahendusasutuse kindlaks tehtud olulised kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud, mis on seotud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamisega;

ii) kahjum, mis tuleneb järele jäävasse finantsinstitutsiooni jäänud varast, õigustest või kohustustest;

iia) võimalik ebasoodne turukeskkond kriisilahenduse ajal;

d) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kriisilahendussubjekti emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendussubjekti vara, õiguste ja kohustuste täielik või osaline üleandmine;

e) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette vara eraldamise vahendi kohaldamine.

3. Lõike 1 kohaldamisega ei kaasne summa, mis on suurem kui artikli 45c lõike 3 kohaldamisest tulenev summa***, ega summa, mis on väiksem kui 13,5 % määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 kohaselt arvutatud koguriskipositsioonist ja väiksem kui 5 % käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsiooni näitajast, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklitega 429 ja 429a.***“;

33) artikli 45d lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus, koosneb järgmisest:“;

34) artikli 45f lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Erandina käesoleva lõike esimesest ja teisest lõigust täidavad liidus tegutsevad emaettevõtjad, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ent on kolmanda riigi ettevõtjate tütarettevõtjad, artiklites 45c ja 45d sätestatud nõudeid konsolideeritud alusel.“;

35) artiklit 45l muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kuidas artikli 45e või 45f kohaselt kehtestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuet on rakendatud liikmesriikide tasandil, sealhulgas artiklit 45ca, ja eelkõige, kas võrreldavate ettevõtjate jaoks kehtestatud tasemetes esineb liikmesriigiti erinevusi;“

b) lõike 3 teisele lõigule lisatakse lause järgmises sõnastuses:

„Lõikes 2 osutatud kohustuse kohaldamine lõpeb pärast teise aruande esitamist.“;

35) artiklisse 45m lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina artikli 45 lõikest 1 määravad kriisilahendusasutused finantsinstitutsioonile või artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjale asjakohase üleminekuperioodi, et täita artiklites 45e või 45f sätestatud nõudeid või artikli 45b lõigetes 4, 5 või 7 sätestatud nõudeid, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtjate suhtes neid nõudeid tulenevalt... [käesolev muutmisdirektiiv] jõustumisest kohaldatakse. Finantsinstitutsioonidele ning ettevõtjatele kehtestatud tähtpäev artiklis 45e või 45f sätestatud nõuete või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete täitmiseks on... [neli aastat alates käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise kuupäevast].

Kriisilahendusasutus määrab vastavalt kohaldatavale juhtumile artiklis 45e või 45f sätestatud nõuete või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille finantsinstitutsioon või käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ettevõtja peavad saavutama hiljemalt... [kaks aastat alates käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise alguskuupäevast]. Vahesihttasemed peavad üldjuhul tagama nõude täitmise eesmärgil omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise.

Kriisilahendusasutus võib lõikes 7 osutatud kriteeriumide alusel kehtestada üleminekuperioodi, mis lõpeb hiljem kui... [neli aastat pärast käesoleva muutmisdirektiivi kohaldamise alguskuupäeva], kui see on nõuetekohaselt põhjendatud ja asjakohane, võttes arvesse:

a) ettevõtja finantsseisundi arengut;

b) väljavaadet, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse artiklis 45e või 45f osutatud nõuetele või artikli 45b lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevale nõudele, ning

c) seda, kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam kõlblikkus- ja tähtajakriteeriumidele, ning kui mitte, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.";

36) artikli 45m lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Artikli 45b lõigetes 4 ja 7 osutatud nõudeid, samuti vastavalt artikli 45c lõigetes 5 ja 6 osutatud nõudeid, kui need on kohaldatavad, ei kohaldata kolme aasta jooksul pärast kuupäeva, mil kriisilahendussubjekt või konsolideerimisgrupp, kuhu kriisilahendussubjekt kuulub, on tuvastatud globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, või kui kriisilahendussubjekt hakkab olema artikli 45c lõikes 5 või 6 osutatud olukorras.";

37) artikli 46 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise käigus tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavaid kohustusi tuleb alla hinnata või konverteerida, et:

a) taastada esimese taseme põhiomavahendite suhtarv kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis või, kui see on kohaldatav, sildasutuses, võttes arvesse käesoleva direktiivi artikli 101 lõike 1 punkti d kohaselt kriisilahendusrahastust tehtavat mis tahes sissemakset;

b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse tingimuslikke kohustisi, ja võimaldada kriisilahendusmenetluses oleval finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane tegevusluba.";

38) artikli 47 lõike 1 punkti b alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) artikli 59 kohased asjaomased kapitaliinstrumendid ja kõlblikud kohustused, mille finantsinstitutsioon on välja andnud kooskõlas artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusega, või";

39) artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Erandlikel asjaoludel võib kriisilahendusasutus pikendada ühe kuu pikkust ettevõtte reorganiseerimise kava esitamise tähtaega veel ühe kuu võrra.";

b) lõikele 5 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusasutus võib nõuda, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja lisaks ettevõtte reorganiseerimise kavasse täiendavaid elemente.";

40) artikli 53 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 63 lõike 1 punktis e osutatud õiguse alusel kohustuse, sealhulgas raamatupidamiseraldise aluseks oleva kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, tühistatuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõendada seoses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni ega selle õigusjärglasest üksuse hilisema lõpetamise või likvideerimise menetluses.";

41) artiklit 55 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kohustus ei ole artikli 108 lõike 1 punktis a või b osutatud hoius";

b) lõike 2 viies ja kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kriisilahendusasutus teeb finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja artiklite 15 ja 16 kohase kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kontekstis või muul ajal kindlaks, et kõlblikke kohustusi sisaldavas kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis ei sisalda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, koos kohustustega, mis on vastavalt artikli 44 lõikele 2 kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välistatud või mis vastavalt artikli 44 lõikele 3 välistatakse

tõenäoliselt teisendamise õiguste kasutamisest, sellisest klassist rohkem kui 10 %, hindab kriisilahendusasutus viivitamata selle konkreetse asjaolu mõju selle finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahenduskõlblikkusele, kaasa arvatud kriisilahenduskõlblikkusele avalduvat mõju, mis tuleneb ohust, et kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguste kasutamisel võidakse rikkuda võlausaldajatele artikliga 73 ette nähtud garantiisid.

Kui kriisilahendusasutus jõuab käesoleva lõike viiendas lõigus osutatud hindamise põhjal järeldusele, et kohustused, mis ei sisalda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingulist tingimust, põhjustavad kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssiva asjaolu, kasutab ta vastavalt vajadusele artiklis 17 ette nähtud õigusi, et kõrvaldada selline kriisilahenduskõlblikkust pärssiv asjaolu.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Finantsinstitutsioonid ning artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjad esitavad kriisilahendusasutusele igal aastal järgmise teabe:

a) kõigi kolmanda riigi õigusega reguleeritud kohustuste bilansiline jääk kokku;

b) punktis a osutatud kirjete puhul:

i) nende struktuur, kaasa arvatud nende tähtajaprofiil;

ii) nendest tulenevate nõuete rahuldamisjärk tavalises maksejõuetusmenetluses;

iii) teave selle kohta, kas kohustus on artikli 44 lõike 2 alusel välja jäetud;

iv) teave selle kohta, kas nad lisavad lepingutingimustesse lõikes 1 nõutud tingimuse;

v) kui on kindlaks tehtud, et lõike 2 kohase kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise klausli lepingulise tunnustamise lisamine on õiguslikult või muul viisil teostamatu, siis kohustuse kategooria vastavalt lõikele 7.

Kui finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad kuuluvad kriisilahendusalusesse gruppi, esitab kriisilahendussubjekt kriisilahendusaluse grupi kohta lõike 1 teises ja kolmandas lõigus nõutud ulatuses aruande.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„8a. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata lõike 2a kohaselt kriisilahendusasutustele teabe esitamiseks kindlaks kord ning ühtsed vormid ja mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt... [üks aasta pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“;

42) artiklit 59 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) kui finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja on taotlenud erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui asjaomast toetust antakse ühes artiklis 32c osutatud vormis.“;

b) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust, vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kriisilahenduse strateegiat ja muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivsed erasektoripoolsed meetmed, järelevalvemeetmed või varajase sekkumise meetmed peale kapitaliinstrumentide ja lõikes 1a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“;

43) artiklit 63 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt m asendatakse järgmisega:

„m) õigus nõuda pädevalt asutuselt olulise osaluse omandaja hindamist õigeaegselt, erandina direktiivi 2013/36/EL artiklis 22 ja direktiivi 2014/65/EL artiklis 12 sätestatud tähtaegadest;";

ii) lisatakse punkt n järgmises sõnastuses:

„n) õigus esitada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni nimel määruse (EL) nr 596/2014 artikli 17 lõike 5 kohaseid taotlusi.";

b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui artikli 3 lõikest 6 ja artikli 85 lõikest 1 ei tulene teisiti, nõue saada mis tahes isiku, kas avalik-õigusliku või eraõigusliku isiku, sealhulgas kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni aktsionäride või võlausaldajate ja pädevate asutuste heakskiit või nõusolek direktiivi 2013/36/EL artiklite 22–27 kohaldamiseks;";

44) artikli 71a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõiget 1 kohaldatakse finantslepingute suhtes, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) lepinguga luuakse uus kohustus või muudetakse oluliselt olemasolevat kohustust pärast käesoleva artikli ülevõtmiseks riiklikul tasandil vastu võetud sätete jõustumist;

b) lepinguga nähakse ette õigus kasutada ühte või mitut lõpetamisõigust või tagatistest tulenevate õiguste maksmapaneku õigust, mille suhtes kohaldataks artiklit 33a, 68, 69, 70 või 71, kui finantslepingut reguleeritaks liikmesriigi õigusega.";

45) artikli 74 lõikele 3 lisatakse punkt d järgmises sõnastuses:

„d) kui määratakse kindlaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, kohaldatakse direktiivi 2014/49/EL artiklis 11e ja asjaomase artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis osutatud kriteeriume ja metoodikat.";

45) artiklisse 84 lisatakse järgmine lõige:

„6a. Käesolev artikkel ei välista teabevahetust sama liikmesriigi kriisilahendusasutuste ja maksuhaldurite vahel, kuivõrd selline teabevahetus on sätestatud asjaomase liikmesriigi õiguses. Kui kõnealune teave pärineb teisest liikmesriigist, avalikustatakse see üksnes selle avalikustanud asutuse selgesõnalisel nõusolekul.";

46) artiklile 88 lisatakse lõige 6a järgmises sõnastuses:

„6a. Selleks et hõlbustada artikli 10 lõikes 1, artikli 15 lõikes 1 ja artikli 17 lõikes 1 osutatud ülesannete täitmist ja vahetada mis tahes asjakohast teavet, loob teises liikmesriigis olulisi filiaale omava finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus kriisilahenduse kolleegiumi ja juhatab seda.

Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus otsustab, millised ametiasutused osalevad kriisilahenduse kolleegiumi koosolekul või tegevuses, võttes arvesse kavandatava või koordineeritava tegevuse olulisust nende ametiasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantssüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides ja esimeses lõigus osutatud ülesandeid.

Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus annab kõigile kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele eelnevalt igakülgset teavet kõnealuste koosolekute korraldamise, peamiste arutatavate küsimuste ja kaalutava tegevuse kohta. Esimeses lõigus osutatud finantsinstitutsiooni kriisilahendusasutus annab õigel ajal kõigile kolleegiumi liikmetele igakülgset teavet ka nendel koosolekutel võetud meetmete või juba rakendatud meetmete kohta.";

46) artiklisse 90 lisatakse järgmine lõige:

„4a. Artikkel 84 ei välista teabevahetust sama liikmesriigi kriisilahendusasutuste ja maksuhaldurite vahel, kuivõrd selline teabevahetus on sätestatud asjaomase liikmesriigi õiguses. Kui kõnealune teave pärineb teisest liikmesriigist, avalikustatakse see üksnes selle avalikustanud asutuse selgesõnalisel nõusolekul.“;

47) artiklit 91 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja, mis on konsolideerimisgruppi kuuluv tütarettevõtja, täidab artiklis 32 või 33 osutatud tingimusi, edastab kõnealune kriisilahendusasutus viivitamata konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutusele, või kui see ei ole sama asutus, konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele ning asjaomase konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kolleegiumi liikmetele järgmise teabe:

a) otsus selle kohta, et finantsinstitutsioon või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastab artikli 32 lõike 1 punktides a ja b või vastavalt vajadusele artikli 33 lõigetes 1 või 2 osutatud tingimustele või artikli 33 lõikes 4 osutatud tingimustele;

b) artikli 32 lõike 1 punktis c osutatud tingimuse hindamise tulemused;

c) kriisilahenduse meetmed või maksejõuetusmenetluse meetmed, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja puhul otstarbekaks.

Esimeses lõigus osutatud teabe võib lisada artikli 81 lõike 3 kohaselt edastatavatesse teadetesse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud adressaatidele.“;

b) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

48) artikli 92 lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve võib kriisilahendusasutuse taotlusel kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 31 lõike 2 punktiga c kriisilahendusasutusi ühisele otsusele jõudmisel abistada.“;

49) artikli 97 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kriisilahendusasutused sõlmivad vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud ***käesoleva artikli*** lõikes 2 osutatud asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega. Need lepingud peavad olema kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamkokkuleppega.

Pädevad asutused sõlmivad vajaduse korral mittesiduvad koostöölepingud ***käesoleva artikli*** lõikes 2 osutatud asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega. Need lepingud peavad olema kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve raamkokkuleppega ja tagama, et kolmanda riigi ametiasutustele avaldatava teabe suhtes kohaldatakse tagatist, et järgitakse ***artiklis 84*** osutatud nõuetega vähemalt samaväärseid ametisaladuse nõudeid.“;

50) artikli 98 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused ja pädevad ministeeriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet, sh finantsseisundi taastamise kavasid, asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:“;

b) lisatakse teine ja kolmas lõik järgmises sõnastuses:

„Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused vahetavad konfidentsiaalset teavet asjaomase kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teabe puhul esimeses lõigus sätestatud tingimused;

b) pädevatele asutustele kättesaadava muu teabe puhul direktiivi 2013/36/EL artiklis 55 sätestatud tingimused.

Teise lõigu kohaldamisel hõlmab finantsseisundi taastamise ja kriisilahendusega seotud teave kogu teavet, mis on otseselt seotud pädevate asutuste käesolevast direktiivist tulenevate ülesannetega, eelkõige finantsseisundi taastamise kavandamine ja finantsseisundi taastamise kavad, varajase sekkumise meetmed ning kriisilahenduse kavandamise, kriisilahenduse kavade ja kriisilahenduse meetmete alane teabevahetus kriisilahendusasutustega.“;

51) artikli 101 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui kriisilahendusasutus määrab kindlaks, et kriisilahendusrahastu kasutamine käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eesmärkidel tuleneb tõenäoliselt finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja kahjumi teatavast osast, mis kantakse üle kriisilahendusrahastule, kohaldatakse artiklis 44 sätestatud kriisilahendusrahastu kasutamise põhimõtteid.“;

52) artikli 102 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud esialgset perioodi vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla asjaomases lõikes sätestatud sihttaset, jätkatakse artikli 103 kohaselt kogutavate korrapäraste osamaksete kogumist kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusasutused võivad artikli 103 kohaselt kogutavate korrapäraste osamaksete kogumist ***kuni kolme*** aasta võrra edasi lükata, kuni kogutav summa ulatub summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusasutuse suutlikkust kasutada kriisilahendusrahastuid vastavalt artiklile 101. Pärast seda, kui sihttase on esimest korda saavutatud ja kui kasutada olevad rahalised vahendid on pärast seda vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme ***nelja*** aasta jooksul.“;

53) artiklit 103 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 102 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatuid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varaga, mis ei ole koormatud kolmandate isikute õigustega, on vabalt käsutatav ja on ette nähtud üksnes kriisilahendusasutuste poolt kasutamiseks artikli 101 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui ***30*** % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksete kogusummast. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusasutus igal aastal kindlaks tagasivõtmatute maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt kogutavate osamaksete kogusummast.“;

b) lisatakse lõige 3a järgmises sõnastuses:

„3a. Kriisilahendusasutus nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui kriisilahendusrahastute kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 101.

Kui ettevõtja ei kuulu enam artikli 1 kohaldamisalasse ega ole enam kohustatud tasuma osamakseid vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, nõuab kriisilahendusasutus sisse lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, mis kuuluvad tasumisele. Kui tagasivõtmatu maksekohustusega seotud osamakse tasutakse nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, tühistab kriisilahendusasutus kohustuse ja tagastab tagatise. Kui osamakset ei tasuta nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, konfiskeerib kriisilahendusasutus tagatise ja tühistab kohustuse.“;

54) artikli 104 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorralised ex post osamaksed ei ole rohkem kui kolm korda suuremad 12,5 %st artiklis 102 kindlaks määratud sihttasemest.“;

55) artiklit 108 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt:

a) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning selliste nõuete rahuldamisjärk eelneb tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetele:

i) direktiivi 2014/49/EL artikli 5 alusel hoiuste tagamisest välja jäetud hoiused;

ii) juriidiliste isikute, välja arvatud mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikest hoiustest see osa, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurust;

iii) keskvalitsuse ja piirkondlike omavalitsuste kõlblikest hoiustest see osa, mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurust;

iv) juriidiliste isikute, välja arvatud mikro-, väikeste või keskmise suurusega ettevõtjate hoiustest see osa, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks liidus asutatud finantsinstitutsioonide väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu loodud hoiused***, ja mis ületab direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurust***;

b) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis a ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:

i) tagatud hoiused;

ii) hoiuste tagamise skeemid ***nende nõuete jaoks vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 9 lõikele 2***;

iii) muud kõlblikud hoiused kui punkti a alapunktides ii ja iii osutatud kõlblikud hoiused; ning

iv) hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks liidus asutatud finantsinstitutsioonide väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu loodud hoiused, välja arvatud need, millele on osutatud punkti a alapunktis iv.“;

b) lisatakse lõiked 8 ja 9 järgmises sõnastuses:

„8. Kui artikli 37 lõike 3 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusrahastul nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja vastu seoses kulu või kahjuga, mida kriisilahendusrahastu on kandnud artikli 101 lõike 1 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud osamaksete tõttu seoses kahjudega, mida võlausaldajatel oleks muidu tulnud kanda.

9. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikes 8 ja artikli 37 lõikes 7 osutatud kriisilahendusrahastu nõuete rahuldamisjärk on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem kui hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärk vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.“;

56) artiklit 109 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused võtavad krediidiasutuse suhtes kriisilahenduse meetme, ning tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, panustab krediidiasutusega seotud hoiuste tagamise skeem ▌ järgmistes summades:

a) kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral eraldiseisvalt või koos vara eraldamise vahendiga, sellise summa katmise eest, mille võrra tagatud hoiused oleksid alla hinnatud või konverteeritud, et katta kahjum ja rekapitaliseerida kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon vastavalt artikli 46 lõikele 1, kui tagatud hoiused oleksid kaasatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise rakendusalasse;

b) ettevõtte võõrandamise või sildasutuse vahendite kohaldamise korral eraldiseisvalt või koos muude kriisilahenduse vahenditega:

i) summa, mis on vajalik, et katta tagatud hoiuste ja kohustuste, mille nõuete rahuldamisjärk on sama või kõrgem kui hoiustel, väärtuse ning kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara väärtuse vahe, mis antakse üle saajale, ning

ii) vajaduse korral summa, mis on vajalik saaja kapitali neutraalsuse tagamiseks pärast üleandmist.

Esimese lõigu punktis b osutatud juhtudel, kui üleandmine saajale hõlmab hoiuseid, mis ei ole tagatud hoiused ega muud teisendatavad kohustused, ning kriisilahendusasutuse hinnangul kohaldatakse asjaomaste hoiuste või kohustuste suhtes artikli 44 lõikes 3 osutatud asjaolusid, panustab hoiuste tagamise skeem:

a) summas, mis on vajalik, et katta hoiuste, sealhulgas tagamata hoiuste, ja hoiustega sama või neist kõrgema rahuldamisjärguga kohustuste väärtuse ning saajale üle antava kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara väärtuse vahe ning

b) vajaduse korral summas, mis on vajalik selleks, et tagada saajale üleandmise neutraalsus.

Liikmesriigid tagavad, et kui hoiuste tagamise skeemi kaudu on tehtud osamakse teises lõigus osutatud juhtudel, ei omanda kriisilahendusmenetluses olev finantsinstitutsioon osalusi teistes ettevõtjates ning väljamakseid, mis on seotud esimese taseme põhiomavahendite või maksetega täiendavatelt esimese taseme omavahendite instrumentidelt või muust tegevusest, mis võib põhjustada vahendite väljavoolu.

Hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse ei tohi ühelgi juhul olla suurem kui direktiivi 2014/49/EL artikli 11e kohase hoiuste tagamise skeemi alusel arvutatud hoiustajatele tagasimaksmise kulu.

Kui artikli 74 kohase hindamise teel on kindlaks tehtud, et hoiuste tagamise skeemist tehtav osamakse kriisilahendusse oli suurem kui kahjum, mida ta oleks kandnud, kui finantsinstitutsioon oleks lõpetatud ja likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, on hoiuste tagamise skeemil õigus saada kriisilahendusrahastult vahe ulatuses hüvitist kooskõlas artikliga 75.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutus määrab vastavalt lõikele 1 kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse suuruse, olles konsulteerinud hoiuste tagamise skeemiga direktiivi 2014/49/EL artikli 11e kohaselt hoiustajatele tagasimaksmise hinnanguliste kulude üle ning kooskõlas käesoleva direktiivi artiklis 36 osutatud tingimustega.

Kriisilahendusasutus teavitab esimeses lõigus osutatud otsusest hoiuste tagamise skeemi, millega finantsinstitutsioon on seotud. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.“;

b) lisatakse lõiked 2a ja 2b järgmises sõnastuses:

„2a. Kui hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse kooskõlas lõike 1 esimese lõigu punktiga a, et aidata kaasa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapitaliseerimisele, tagavad liikmesriigid, et hoiuste tagamise skeem annab oma osalused kriisilahendusmenetluses olevas finantsinstitutsioonis aktsiates või muudes kapitaliinstrumentides üle erasektorile niipea, kui ärilised ja rahalised asjaolud seda võimaldavad.

Liikmesriigid tagavad, et hoiuste tagamise skeem turundab esimeses lõigus osutatud aktsiaid ja muid kapitaliinstrumente avalikult ja läbipaistvalt ning et müük ei moonuta neid ega diskrimineeri võimalikke omandajaid. Selline müük toimub kaubanduslikel tingimustel.

2b. Hoiuste tagamise skeemi panust vastavalt lõike 1 teisele lõigule võetakse arvesse artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künniste arvutamisel.

Kui hoiuste tagamise skeemi kasutamine lõike 1 teise lõigu kohaselt koos aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omanike, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanike panusega kahjumi katmisesse ja rekapitaliseerimisse võimaldab kasutada kriisilahendusrahastut, on hoiuste tagamise skeemi panus piiratud summaga, mis on vajalik artikli 44 lõike 5 punktis a ja artikli 44 lõike 8 punktis a sätestatud künniste järgimiseks. Pärast hoiuste tagamise skeemist tehtavat makset kasutatakse kriisilahendusrahastut kooskõlas artiklites 44 ja 101 sätestatud kriisilahendusrahastu kasutamist reguleerivate põhimõtetega.

Kui artikli 44 lõike 7 tingimused on täidetud, tuleb erandina käesoleva lõike teises lõigus sätestatud hoiuste tagamise skeemi panustele kehtestatud piirangust teha hoiuste tagamise skeemist lisamakse. Lisamakse võrdub kriisilahendusrahastust makstud summaga, mis ületab artikli 44 lõike 5 punktis b sätestatud 5 % piirmäära, korrutatuna tagatud hoiuste osakaaluga üleandmise kohaldamisalasse kuuluvate kohustuste kogusummas.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata finantsinstitutsioonide suhtes, ***mis vastavad vähemalt ühele järgmistest tingimustest:***

a) ***finantsinstitutsioon on*** konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas või kriisilahenduse kavas määratletud ***likvideerimissubjektina;***

b) ***finantsinstitutsioon on rikkunud olenevalt kohaldatavast juhtumist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude vahe- või lõppeesmärki neljas kvartalis nelja aasta jooksul, mis lõpeb kuus kuud enne maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva finantsinstitutsiooni kindlakstegemist vastavalt artikli 32 lõike 1 punktile a. Nelja-aastase perioodi puhul ei võeta arvesse kahte järjestikust kvartalit, mis vahetult eelnevad sellisele maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kindlakstegemisele;“***

c) lõige 3 jäetakse välja;

d) lõike 5 teine ja kolmas lõik jäetakse välja;

57) artikli 111 lõikele 1 lisatakse punkt e järgmises sõnastuses:

„e) artiklis 45e või 45f osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet ei täideta.“;

58) artiklit 128 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„**Institutsioonide ja ametiasutuste vaheline koostöö ja teabevahetus**“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„Kriisilahendusasutused, pädevad asutused, Euroopa Pangandusjärelevalve, Ühtne Kriisilahendusnõukogu, EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed esitavad komisjonile viimase taotlusel ja ettenähtud aja jooksul kogu teabe, mis on vajalik tema poliitikakujundamisega seotud ülesannete täitmiseks, sealhulgas mõjuhinnangute tegemiseks, seadusandlike ettepanekute koostamiseks ja õigusloomeprotsessis osalemiseks. Komisjoni ja komisjoni töötajate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 (*) artiklis 88 sätestatud ametisaladuse nõudeid seoses saadud teabega.“;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

59) lisatakse artikkel 128a järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 128a*

Kriisiohje simulatsioonid

1. Euroopa Pangandusjärelevalve koordineerib korrapäraseid kogu liitu hõlmavaid õppusi, et testida käesoleva direktiivi, määruse (EL) nr 806/2014 ja direktiivi 2014/49/EL kohaldamist piiriülestes olukordades kõigis järgmistes aspektides:

a) pädevate asutuste koostöö finantsseisundi taastamise kavandamisel;

b) kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste koostöö enne finantsinstitutsioonide maksejõuetust ja kriisilahendusmenetluse käigus, sealhulgas määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 kohaselt vastu võetud kriisilahenduse skeemide rakendamisel.

2. Euroopa Pangandusjärelevalve koostab aruande, milles esitatakse õppuste peamised tulemused ja järeldused. Aruanne avalikustatakse.“

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmisdirektiivi jõustumist.]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: üks päev pärast käesoleva muutmisdirektiivi ülevõtmise kuupäeva].

Kui liikmesriigid võtavad need sätted vastu, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende vastu võetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

…,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*